

Forslag til lov om ædle metaller og konfliktminerale¹

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder med senere ændringer.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er:

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål, og
- 3) mønter, der er gangbare.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Holdighed: Indholdet af et ædelt metal målt i promille af legeringens vægt.
- 2) Konventionsstempel: ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel som beskrevet i Bilag II i konventionen om kontrol og stemping af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.
- 3) Konfliktmineral: Mineraler eller metaller som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram og deres malme eller guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder.
- 4) Ædle metaller: Platin, guld, palladium og sølv.
- 5) Varer af ædle metaller: Enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller deres legeringer.
- 6) EU-importør: Enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Europa-Kommissionens delegerede forordning 2015/2446 af 28. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.
- 7) Due diligence: Forpligtelserne for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, uafhængige tredjepartsaudits og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konflikttramte områder og højrisikoområder med henblik på at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter.

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (kodifikation). I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder, EU-Tidende 2017, nr. L 130 af 19. maj 2017, side 1-20. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Kapitel 2 *Stempling af og krav til varer af ædle metaller*

§ 3. Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de overholder regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. For varer af ædle metaller gælder, at de i alle enkelte ædelmetaldele skal have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium, eller at de lovligt kan markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande som har ratificeret konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

§ 4. Varer af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«, jf. § 3, stk. 2, skal være forsynet med et holdighedsstempel, jf. § 5, og fabrikantens navnestempel, jf. § 6.

Stk. 2. Fritaget fra kravet om stempning efter stk. 1, er:

- 1) varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
- 2) varer af guld, platin eller palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, samt varer, der som følge af deres skrøbelighed eller ringe størrelse ikke kan forsynes med stempler,
- 3) importerede urkasser med indlagt urværk,
- 4) fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil, og
- 5) musikinstrumenter.

Stk. 3. Andre stempler kan påføres varer af ædle metaller, såfremt de ikke kan forveksles med stemplerne efter stk. 1.

Stk. 4. Varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan af Sikkerhedsstyrelsen forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempning efter stk. 1.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på en tydelig måde angive varens holdighed i promille.

Stk. 2. Indeholder varer af sølv mindst 925 promille sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen "Sterling".

Stk. 3. Varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller, må ikke påføres et holdighedsstempel, men skal stemples med betegnelser, der beskriver varens karakter.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om holdighedsstempning af varer efter stk. 3, og om hvorledes og i hvilket omfang det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske materialer i varer af ædle metaller, samt hvilke betegnelser, der må anvendes ved markedsføring af varer påført et lag af ædle metaller.

§ 6. Fabrikanter af varer af ædle metaller skal have et registreret navnestempel.

Stk. 2. Navnestemplet skal bestå af navnestempelindehaverens navn, firmanavn, binavn eller forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af Sikkerhedsstyrelsen. Der kan kun registreres navnestempler i registeret, der tydeligt adskiller sig fra hinanden.

Stk. 3. Som fabrikanter anses også importører og distributører, som påfører deres eget navnestempel på varer af ædle metaller.

Stk. 4. Udenlandske navnestempler registreret i et andet EU/EØS-land kan sidestilles med danske navnestempler under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan

dokumentere sin ret til at påføre varer det pågældende navnestempel. Importører eller distributører har pligt til at oplyse Sikkerhedsstyrelsen om anvendte udenlandske navnestempler, der kan sidestilles med danske stempler.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregistret.

§ 7. Virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, indbetaler årligt et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger til registreringsordningen m.v. samt kontrollen efter § 11 af navnestempeleindehavere, og de hermed forbundne omkostninger.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra indbetaling af gebyr efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævning af gebyr efter stk. 1.

§ 8. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for stempeling af varer af ædle metaller med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

§ 9. Erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af beslutninger om tekniske spørgsmål truffet af den stående komite efter artikel 10, stk. 4 i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Kapitel 3

Konfliktminerale

§ 10. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af delegerede retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Kapitel 4

Sikkerhedsstyrelsens kontrolvirksomhed

§ 11. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, samt med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller uden at være omfattet af § 6.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger EU-importører af konfliktminerale skal indsende i forbindelse med kontrol efter stk. 1.

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller jf. § 11.

Stk. 2. En juridisk person bemyndiget efter stk. 1, kan udøve Sikkerhedsstyrelsens beføjelser efter denne lovs § 11, stk. 1-4, §§ 13-15 og regler udstedt i medfør af § 6, stk. 5 og § 8.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og akkreditering efter relevante standarder.

Stk. 4. Ansatte hos en efter stk. 1 bemyndiget juridisk person har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med en juridisk person bemyndiget efter stk. 1.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til virksomheder, der er omfattet af loven, for at føre en effektiv kontrol efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrol efter stk. 1. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med kontrollen, jf. § 11, udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Hvis udtagelse af varen har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet fra virksomheden.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1. Hvis der foretages undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve afholdte omkostninger i forbindelse hermed refunderet af den, der har fået meddelt forbud eller påbud efter § 15.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for dækning af omkostninger forbundet med kontrollen og undersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder regler om, hvilke omkostninger der kan kræves refunderet efter stk. 2.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis de ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller, som nævnt i stk. 1, skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne.

§ 16. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, i det omfang dette er nødvendigt for at håndhæve forpligtelserne i artikel 4-7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder herunder om udstedelse af påbud.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

Kapitel 5 *Digital kommunikation og registersamkøring*

§ 17. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signaturer el. lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Kapitel 6 *Klage og delegation*

§ 19. Afgørelser truffet efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bemyndige en anden myndighed under ministeriet til at udøve de beføjelser, der efter denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder om, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Kapitel 7 *Strafbestemmelser m.v.*

§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) fremstiller, sælger eller udbyder varer til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de i § 3, stk. 2, angivne holdigheder,
- 2) anvender eller påfører holdigheds- eller navnestempel i strid med § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 og § 6, stk. 2,
- 3) tilsidesætter pligten til at have et registreret navnestempel jf. § 6, stk. 1,
- 4) overtræder eller undlader at efterkomme et forbud eller påbud udstedt i medfør af § 15, eller
- 5) tilsidesætter oplysningspligten i § 6, stk. 4 eller § 11, stk. 3.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 6, stk. 4, § 16 og § 11, stk. 4, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden m.v.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 10 og § 16 har virkning fra den 1. januar 2021.

Stk. 3. Lov om kontrol med varer af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, ophæves ved lovens ikrafttrædelse.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i medfør af lov om kontrol med varer af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov. Regler om straf for overtrædelse af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5. § 15, stk. 3, kommer kun til anvendelse på varer af ædle metaller fremstillet før 1. april 1973, hvis holdigheden afviger mere end 2 promille fra den ved holdighedsstemplets angivne.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Anvendelsesområde

2.1.1 Gældende ret

2.1.2 Erhvervsministerens overvejelser og den foreslåede ordning

2.2 Kontrol

2.2.1 Gældende ret

2.2.2 Erhvervsministerens overvejelser og den foreslåede ordning

2.3 Konfliktmineraler

2.3.1 Gældende ret

2.3.2 Erhvervsministerens overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

8. Forholdet til international ret

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Formålet med forslaget til lov om ædle metaller og konfliktminerale er at sikre, at danske forbrugere fortsat kan have tillid til, at de smykker m.v., de køber, opfylder de lovede egenskaber. Dette gælder både i forhold til varer der sælges i fysiske butikker og på internettet. Hensigten med lovforslaget er, udover at skabe tryghed hos forbrugeren, at modernisere og forenkler den nuværende ædelmetallov fra 1995. Formålet med lovforslaget er endvidere at lægge sig op af kravene i Konventionen om kontrol og stemping af varer af ædle metaller af 15. november 1972 (ædelmetalkonventionen), som dækker EU- og EØS-landene. Ædelmetaloven fastsætter reglerne for, hvor meget ædelmetal en vare mindst skal indeholde for at kunne sælges under betegnelsen guld, sølv, platin eller palladium.

Lovforslaget skal samlet set sikre, at der fortsat ikke er incitamenter for virksomhederne til at opnå konkurrencemæssige fordele på bekostning af forbrugeren, eller på bekostning af Danmarks internationale forpligtelser. Det er i den forbindelse centralt, at virksomheder der overholder lovgivningen ikke stilles konkurrencemæssigt dårligere, end virksomheder, der ikke gør.

Moderniseringen af ædelmetaloven vil konkret skabe mere gennemskuelige priser for kontrollen med ædelmetalvirksomhederne, som fremover vil blive fastsat på markedsvilkår. Sikkerhedsstyrelsen vil desuden søge at skabe en mere effektiv kontrolindsats for ædelmetalvirksomhederne ved i større omfang at konkurrenceudsætte kontrolopgaven, der i dag alene varetages af den selvejende institution FORCE Technology. En konkurrenceudsættelse vil betyde, at FORCE Technology, men også andre virksomheder, kan byde ind på at varetage denne opgave.

For at sikre en effektiv kontrol med, at virksomhederne overholder reglerne, vil lovforslaget udvide kontrolbeføjelserne i forhold til såkaldt "skjult identitet", hvilket vil sige anonym kontrol både i de fysiske butikker og online. Herudover foreslås en bemyndigelse for erhvervsministeren til, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder samt beføjelse til indhentning af ikke-offentligt tilgængelige oplysninger, således at der skabes det bedst mulige datagrundlag for en risikobaseret kontrolindsats.

Forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (Forordningen om konfliktminerale) pålægger virksomheder at tilvejebringe deres import af konfliktmetallerne- tin, tantal, wolfram og guld på ansvarlig vis og sikre, at deres forsyningskæder ikke er med til at finansiere væbnede konflikter. Lovforslaget er et element i regeringens ambition om på internationalt niveau at adressere de bagvedliggende årsager til, at mennesker er på flugt mod Europa ved at sikre, at danske virksomhederne ikke bidrager til at finansiere væbnede konflikter. Der er tale om mineraler, som kan anvendes i hverdagsprodukter, som f.eks. mobiltelefoner, biler eller smykker, og som udvindes i konfliktramte områder og højrisikoområder, hvor væbnede grupper ofte anvender tvangsarbejde til at udvinde disse metaller og mineraler, som de sælger for at finansiere deres aktiviteter.

Forordningen om konfliktminerale indeholder bestemmelser om "due diligence", som bliver bindende for virksomhederne fra 1. januar 2021. Importører opfordres dog til at tage dem i brug hurtigst muligt. Due diligence er en forpligtelse for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld til at fremlægge oplysninger med henblik på at identificere forsyningskæden tilbage til smelterierne.

Ved at sikre produktets sporbarhed er det forordningen om konfliktminerale og lovforslagets formål at afskære de væbnede grupper fra en af deres vigtigste indtægtskilder, og så vidt muligt undgå at arbejdere

bliver udnyttet i konfliktområder. Forordningen om konfliktminerale bygger på OECD-retningslinjerne fra 2011, der fastsætter det internationale benchmark for "due diligence" i forsyningskæden.

Det anslås, at mindst 95 % af EU's samlede import af metaller og mineraler bliver omfattet, og alene importører af små mængder er fritaget. Forordningen om konfliktminerale finder direkte anvendelse og skal ikke implementeres i dansk ret, men der skal foretages visse gennemførelsesforanstaltninger, herunder blandt andet krav til sporbarheden i virksomhedernes leverandørkæde.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Anvendelsesområde

2.1.1 Gældende ret

Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, indeholder i dag bestemmelser, der finder anvendelse på varer af ædle metaller. Loven opstiller krav for varer af ædle metaller, der forarbejdes og sælges i Danmark, og der stilles krav om, at varerne skal overholde minimumsholdighederne fastsat i loven for at kunne udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«. Lovens formål er at sikre, at forbrugerne har tillid til de varer, de køber af ædle metaller.

Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. indeholder bestemmelser om krav til holdigheds- og navnestempler samt brugen heraf. Af loven fremgår, at varer af ædle metaller skal være forsynet med et navnestempel og et holdighedsstempel, når det udbydes til salg. Loven indeholder også bestemmelser om hvilke varer, der fritages for kravet om stempeling. I loven bemyndiges Sikkerhedsstyrelsen til at fastsætte regler om navnestemplers anmeldelse og optagelse i et navnestempelregister samt om holdighedsstempeling af varer af ædle metaller og om stempeling af varer, der består af to eller flere ædle metaller.

For så vidt angår varetagelse af kontrolopgaverne med ædle metaller indeholder lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen udpeger en selvejende institution til at udføre kontrollen. Den selvejende institution betegnes Ædelmetalkontrollen. Loven bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om denne kontrol.

Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. indeholder for så vidt angår Ædelmetalkontrollen bestemmelser om, at Ædelmetalkontrollen har adgang uden retskendelse til virksomheder, der har et registreret navnestempel eller som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand. Ædelmetalkontrollen kan, jf. lovens bestemmelser, udtage prøver af varer af ædle metaller, halvfabrikata af ædle metaller eller uforarbejdede ædle metaller. Loven indeholder også bestemmelser om, at Ædelmetalkontrollen kan udstede påbud om, at holdighedsstemplet skal slettes, såfremt varer af ædelt metal har en mindre holdighed end angivet i holdighedsstemplet. Endelig kan Ædelmetalkontrollen også påbyde, at varer med forkert angivet holdighed tilbagekaldes fra forbrugeren.

For så vidt angår interessentinddragelse indeholder lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. bestemmelser om nedsættelse af et ædelmetalnævn, der skal bistå med administration af loven. Nævnet består af en repræsentant for Ædelmetalkontrollen, en repræsentant for guldsmedefaget samt en repræsentant for Sikkerhedsstyrelsen.

Erhvervsministeren bemyndiges i lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. til at fastsætte de regler, der er nødvendige i forbindelse med digital kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen samt Ædelmetalkontrollen.

Konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 er tiltrådt af Danmark i 1988 ved kongelig resolution af 6. november 1987. Ædelmetalkonventionen forpligter de kontraherende stater til at udpege en kontrolmyndighed til at udøve kontrol med varer af ædle metaller. Ædelmetalkonventionen fastsætter regler for stempning af varer af ædle metaller. Ædelmetalkonventionen indebærer, at varer som bærer ædelmetalkonventionens kontrolstempel frit kan markedsføres i samtlige medlemslande, medmindre der er fastsat nationale særregler om holdighed.

Der er i dag ingen gældende regler for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Der er dog fra OECD etableret en frivillig ordning med retningslinjer fra 2011 for ansvarlig tilvejebringelse af mineraler fra konfliktramte områder.

2.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for en modernisering af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. Loven er fra 1995 og ønsket er, at loven bliver tidssvarende i forhold til sprogbrug og funktionalitet. Der lægges med lovforslaget op til at modernisere loven ved at ændre betegnelsen »arbejder af ædle metaller« til »varer af ædle metaller« samt at udfase brugen af betegnelsen »Ædelmetalkontrollen«.

Den gældende lov følger kravene til minimumholdigheden for sølv og palladium i konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972. For guld er kravet til minimumsholdighed 333 promille (hos forbrugerne kendt som 8 karat) i den gældende lov, hvilket er lavere end kravet i konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972. Erhvervsministeriet finder ikke, at der er grunde, som taler for at ændre ved den gældende lovs bestemmelser i forhold til traditionen for at sælge guld i Danmark af 333 promille, branchen har i den forbindelse oplyst, at der efterspørges og sælges store mængder af guld af 333 promille i Danmark. Erhvervsministeriet har derfor vurderet, at det vil have for store konsekvenser for forbrugerne og branchen at ændre i holdigheden, hvorfor den gældende minimumsholdighed forslås fastholdt.

Det er et ønske fra ædelmetalbranchen og importører af platin, at holdigheden for platin ændres, således at der gælder det samme holdighedskrav i Danmark som for resten af konventionslandene. Importører af platin anfører, at de nuværende krav gør det vanskeligt at komme ind på markedet i Danmark. Der lægges derfor med lovforslaget op til at ændre minimumsholdigheden på platin til 500 promille. Erhvervsministeriet vurderer, at dette på sigt kan betyde, at der vil komme mere konkurrence dygtige priser på området, hvilket er til gavn for forbrugerne.

Erhvervsministeriet foreslår med lovforslaget, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke længere skal være omfattet af loven. Ædle metaller i uforarbejdet stand er ikke omfattet af ædelmetalkonventionen. Erhvervsministeriet ønsker, at loven i videst muligt omfang skal følge konventionen, hvorfor disse emner ikke længere skal være omfattet. Det bliver i stedet op til fabrikanten selv at foretage egenkontrol med de uforarbejdede råvarer. Ændringen vil udelukkende have virkning for virksomheder, der køber varer i uforarbejdet stand (halvfabrikata). Det vil derfor også være op til virksomhederne selv at sikre kvaliteten ved hjælp af egenkontrol. Sikkerhedsstyrelsen vil fortsat føre kontrol med varer af ædle metaller som er bragt i omsætning, hvorfor den ønskede ændring ikke vurderes at få konsekvenser for forbrugerne.

Den gældende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. fritager flere kategorier af varer af ædle metaller for stempning. Der er tale om udstillingsvarer, vareprøver, varer under en vis vægtgrænse, importerede urkasser, fyldepenne, kuglepenne og lignende, varer til medicinsk eller dentalt formål,

musikinstrumenter og mønter, der er gangbare. Kravene til holdighed er dog forsat gældende, uanset at der ikke er krav om at varerne stemples med denne.

Efter den gældende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. skal der foretages kontrol af varer af ædle metaller, der er fremstillet før 1961, af varer af ædle metaller fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål eller mønter, der er gangbare. Kontrol af de nævnte varer har ikke tidligere været håndhævet. Der lægges med lovforslaget derfor op til at undtage varer, der er fremstillet før 1961, varer af ædle metaller fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål og mønter, der er gangbare. Varer, der er fremstillet af ædle metaller før 1961, er ofte unika eller antikke smykker, hvor den håndværksmæssige kvalitet vejer tungere end mængden af ædelt metal i varen. For varer, der er fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål har det ikke været hensigten, at disse varer skulle være omfattet af den gældende lovs krav til holdighed. For mønter, der er gangbare gælder, at disse varer allerede har en pålydende værdi, der er angivet på varen, det vil derfor være uhensigtsmæssigt at angive holdigheden på varen, da denne ikke nødvendigvis er overensstemmende den værdi, der angives på varen. På den baggrund foreslås disse varer undtaget fra loven i sin helhed.

Efter den gældende lov mødes Ædelmetalnævnet en gang om året og gennemgår de tilsyn og udfordringer, der har været i løbet af året. Nævnet består af en repræsentant for guldsmedefaget, en repræsentant for Ædelmetalkontrollen og en repræsentant for Sikkerhedsstyrelsen, som samtidig er formand for ædelmetalnævnet. Erhvervsministeren ønsker fortsat interessentinddragelse i et betydeligt omfang, men i et mere tidssvarende forum. Der ønskes interessentinddragelse, når der opstår et konkret og aktuelt behov herfor enten fra myndighedernes eller interessenternes side. Herved opnås en mere fleksibel og relevant interessentinddragelse. Derudover ønskes interessentinddragelse også som statusmøder, således at myndigheder og branchen løbende orienterer hinanden om, hvad der foregår på markedet og i det internationale arbejde i regi af ædelmetalkonventionen. Af den grund foreslås det at nedlægge Ædelmetalnævnet.

I de gældende regler er der ikke fastsat krav til eksporten af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Danske virksomheder, som eksporterer varer, der kunne indeholde konfliktminerale, til USA er på nuværende tidspunkt underlagt reglerne i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act, hvilket betyder, at virksomhederne allerede er underlagt et krav om et ledelsessystem, der kan spore leveringskæden tilbage til smelterierne. Kommissionen har i Kommissionens delegerede forordning af 11. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om konfliktminerale, for så vidt angår metoden og kriterierne for vurdering og anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden for tin, tantal, wolfram og guld, fastsat bestemmelser til brug for anerkendelse af EU-importørernes due-diligenceordninger. Dette medfører, at virksomheder, der har et eksisterende ledelsessystem, ikke bliver pålagt yderligere krav, hvis det allerede eksisterende ledelsessystem, lever op til kravene i den delegerede forordning om konfliktminerale.

Der lægges med lovforslaget op til, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Ligeledes omfattes EU-importører, der formodes at importere konfliktminerale. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte med hvilket interval EU-importørerne skal indsende en rapport til Sikkerhedsstyrelsen om deres aktiviteter, og hvilke oplysninger denne skal indeholde. Rapporten udformes af en uafhængig tredjepartsauditor.

Kommissionen er i forordningen om konfliktminerale, jf. artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 9, stk. 1, bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter, og dermed ændre mængdegrænserne for de berørte metaller og

minerale i bilag I til forordningen om konfliktminerale. Ligeledes kan Kommissionen via delegerede retsakter ændre hvilke smelterier, der er anerkendt i forordningen om konfliktmineralers bilag II. Lovforslaget lægger derfor op til, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af delegerede retsakter.

For at omfatte fremtidige ændringer fra EU om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme og guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, forslås det i lovforslaget, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at gennemføre EU-retsakter på området.

2.2 Kontrol

2.2.1 Gældende ret

Ifølge lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. er det Ædelmetalkontrollen, der varetager kontrollen med varer af ædle metaller. Sikkerhedsstyrelsen har udpeget den selvejende, akkrediterede institution FORCE Technology som ædelmetalkontrol. FORCE Technology har til opgave at føre tilsyn med varer af ædle metaller i fysiske butikker samt onlinebutikker. FORCE Technology udtager varer af ædle metaller under deres tilsyn, og tester dem efterfølgende. FORCE Technology har ligeledes til opgave at stemple varer af ædle metaller med CCM stemplet eller Ædelmetalkontrollens stempel samt at føre navnestempelregister over de registrerede navnestempler.

Der er ingen gældende bestemmelser vedrørende krav til EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, hvorfor der ikke føres kontrol med området.

2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at det ikke længere udelukkende skal være en selvejende institution, der varetager kontrol opgaven, og at Ædelmetalkontrollen derfor ikke videreføres som begreb, i stedet er det Sikkerhedsstyrelsen, der udfører kontrol med lovens overholdelse. Sikkerhedsstyrelsen kan efter lovforslaget bemyndige en juridisk person til at varetage kontrol opgaven. Erhvervsministeriet åbner således op for, at det ikke længere er forbeholdt selvejende institutioner at være udpeget til at varetage kontrollen efter loven. Erhvervsministeren foreslår dette for at udvide det felt af virksomheder, der kan blive udpeget af Sikkerhedsstyrelsen for dermed at opnå økonomiske fordele for de virksomheder, der finansierer ordningen samt at sikre forbrugerne effektiv kontrol ved at konkurrenceudsættetekontrol opgaverne.

Lovforslaget har til formål at skabe klar hjemmel til at indsamle og samkøre oplysninger både for så vidt angår styrelsens egne oplysninger og oplysninger fra andre offentlige myndigheder. De oplysninger, Sikkerhedsstyrelsen behandler, stammer i høj grad fra indberetninger ved registrering af ikke-offentlige data fra offentlige myndigheder. Muligheden for at indhente ovenstående oplysninger om fysiske personer er hjemlet i databeskyttelsesforordningen, artikel 6, stk. 1, litra e.

Erhvervsministeriet foreslår med lovforslaget, at der ved udarbejdelsen af en datadrevet risikomodel kan indhentes offentlig og ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder, samt at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Sikkerhedsstyrelsen har et behov for at kunne kvalificere risikobilledet yderligere ved at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Indhentning af ikke-offentligt tilgængelige oplysninger giver mulighed for at sikre et stærkt datagrundlag, hvor oplysninger om anmeldelser, data fra markedsovervågningen, herunder brugeradfærd, information om markedet samt data fra de udførte tilsyn, kan samles med datakilder fra andre offentlige myndigheder. Det

medfører at kontrollen på varer af ædle metaller og konfliktminerale bliver mere målrettet. Registersamkøring vil alene finde sted i det omfang, som er relevant og proportionalt i forhold til kontrolopgaven. Der vil være tale om samkøring af oplysninger vedrørende virksomheder eller ikke-følsomme oplysninger om personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

Som eksempel kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om for lav holdighed ved et bestemt produkt, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt produktet er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra f.eks. Toldstyrelsen om antallet af importerede varer kunne være med til at kvalificere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering. Med øget dataanvendelse er det desuden muligt at lave en måling på om for eksempelvis informationskampagner eller særlige indsatser har den ønskede effekt.

Den foreslåede kontrolmodel fokuserer på en mere risikobaseret tilgang til kontrolopgaven, samt et øget fokus på e-handel. Kontrol med internethandlen vil imødekomme nye forbrugsmønstre, hvor en stigende andel af forbruger køb sker via internettet. Kontrol af handel på internettet vil derfor fremadrettet øges

Ved at gøre kontrollen mere risikobaseret end i dag, vil forudsætningerne for at identificere de virksomheder, som ikke lever op til reglerne, være større, hvilket vil være til gavn for forbrugerne. Kontrolopgaverne vil også fremadrettet være underlagt de forvaltningsretlige regler med hensyn til varsling af kontrol, partshøring, aktindsigt m.v. for fortsat at opretholde virksomhedernes retssikkerhed.

Erhvervsministeriet vurderer, at en placering af ansvaret for kontrolopgaven hos Sikkerhedsstyrelsen, vil betyde, at Sikkerhedsstyrelsens risikomodeller kan anvendes på tværs af styrelsens andre områder. Det gælder også i det tilfælde, at kontrolopgaven udføres af eksterne operatører. En ændret kontrolmodel vil derfor hurtigere kunne imødekomme nye tendenser og forbrugsmønstre til gavn for forbrugerne og virksomhederne i branchen, der ligeledes er interesserede i, at der føres kontrol.

I lovforslaget benyttes betegnelsen kontrol i stedet for tilsyn. Kontrol dækker bredere og indebærer både fysisk kontrol, tilsyn med e-handel samt dokumentkontrol.

Med lovforslaget lægges der op til, at Sikkerhedsstyrelsen på baggrund af EU-importørernes rapporter vil udføre en risikobaseret kontrol med EU-importører af konfliktminerale. Ud fra disse kontroller, samt de rapporter, der er indsendt af EU-importørerne af konfliktminerale, indsender Sikkerhedsstyrelsen hvert år senest den 30. juni en statusrapport til Kommissionen.

2.3 Konfliktminerale

2.3.1 Gældende ret

Der er i dag ingen gældende regler for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Der er dog fra OECD etableret en frivillig ordning med retningslinjer fra 2011 for ansvarlig tilvejebringelse af minerale fra konfliktramte områder.

2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at der med baggrund i forordningen om konfliktminerale fastsættes bemyndigelse til, at Sikkerhedsstyrelsen kan føre kontrol med virksomheder, der importerer konfliktminerale til Danmark. Lovforslaget supplerer forordningen omkring konfliktminerale, der er vedtaget med henblik på at forebygge krænkelse af menneskerettigheder i konfliktramte områder og højrisikoområder. Lovforslaget kan medvirke til at bekæmpe finansieringen af væbnede grupper og bekæmpe den lokale korruption. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Sikkerhedsstyrelsen med lovforslaget bemyndiges til at fastsætte regler for kontrol med EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres

malme samt guld. Ligeledes foreslås det, at EU-importører, der formodes at importere konfliktminerale, også omfattes. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte, med hvilket interval EU-importørerne skal indsende en rapport til Sikkerhedsstyrelsen om deres aktiviteter, samt hvilke oplysninger denne skal indeholde. Rapporten skal udformes af en uafhængig tredjepartsauditor.

Kommissionen er i forordningen om konfliktminerale, jf. artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 9, stk. 1, bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter, og dermed ændre mængdegrænserne for de berørte metaller og minerale i bilag I til forordningen om konfliktminerale. Ligeledes kan Kommissionen via delegerede retsakter ændre hvilke smelterier, der er anerkendt i forordningen om konfliktminerale bilag II. Lovforslaget lægger derfor op til, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af delegerede retsakter.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes at der ikke vil være økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på ædelmetalområdet dækkes for nuværende af gebyrer, som opkræves hos virksomhederne samt tilskud fra finansloven på 1 mio. kr. Med lovforslaget er der ikke tilsigtet en ændring af finansieringsgrundlaget.

Ordningen vedrørende konfliktminerale beregnes til at koste 0,4 mio. kr. i 2020, og herefter 0,7 mio. kr. pr. år. Beregningerne er baseret på, at der foretages en årlig gennemgang af kontrolrapporten, der er udformet af uafhængig tredje part vedrørende ledelsessystemet hos omkring 15 danske virksomheder.

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning. I relation til princip 1 bliver regler og begreber i lovforslaget formuleret på en klar, enkel, entydig og konsistent måde. F.eks. vil definitionerne og begreber fra ædelmetalkonventionen blive anvendt, når det er muligt. Dette skal gøre det lettere for de forskellige aktører (fabrikanter, importører og forhandlere) i branchen at anvende de korrekte regler.

Der vil i lovforslaget blive indført en bestemmelse om digital kommunikation. Den finder anvendelse både på meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatoriske at sende digitalt. Derved efterleves princip 2 om digital kommunikation.

Erhvervsministeriet har overvejet princip 3 omkring mulighederne for automatisk sagsbehandling, men finder det på nuværende tidspunkt ikke muligt. Automatisk sagsbehandling vil på et senere tidspunkt atter blive vurderet, når Sikkerhedsstyrelsen over en periode har ført kontrol på områderne, og dermed på baggrund af de registrerede oplysninger kan vurdere muligheden for automatisk sagsbehandling.

Lovforslaget følger princip 4 omkring ensartede begreber og genbrug af data. Erhvervsministeriet har blandt andet brugt begreberne fra EU omkring EU-importør samt Toldstyrelsens beskrivelse af, hvornår en vare er angivet til fri omsætning. Betegnelsen omkring en vare, der er angivet til fri omsætning, vil blive brugt i de tilfælde, hvor en virksomhed importerer varen til Danmark. Toldstyrelsen vil én gang årligt sende en liste til Sikkerhedsstyrelsen over de virksomheder, der har importeret konfliktminerale.

Lovforslaget har ikke givet anledning til særlige opmærksomhedspunkter i forhold til princip 5 om tryk og sikker håndtering af borgernes og virksomhedernes data. Erhvervsministeriet håndterer allerede på nuværende tidspunkt data på en tryk og sikker måde. Erhvervsministeriet er opmærksomme på, at samkøring

af registre kan indebære behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder.

Erhvervsministeriet følger på nuværende tidspunkt princip 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur og kommunikerer til virksomhederne via Digital Post.

Det vurderes yderligere, at det med en mere risikobaseret kontrol vil være muligt effektivt at kontrollere og forebygge eventuel snyd og fejl. Lovforslaget følger derfor princip 7.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører erhvervsøkonomiske konsekvenser for de virksomheder, der fremstiller eller handler med varer af ædle metaller.

Det vurderes, at lovforslaget medfører mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet i de virksomheder, der importerer konfliktminerale. Forordningen om konfliktminerale lægger op til muligheden for godkendelse af allerede implementerede systemer for kvalitetskontrol og ledelse. De fleste virksomheder vil derfor allerede på nuværende tidspunkt have et system, der kan benyttes. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil være virksomheder, der først skal implementere et ledelsessystem, hvorfor der i de tilfælde vil være mindre omkostninger forbundet med dette. De løbende økonomiske konsekvenser for at vedligeholde et sådan system vurderes at være under 10 mio. kr. årligt. Med lovforslaget forventes et mere moderniseret og forenklet regelgrundlag med større fleksibilitet for virksomhederne.

Det forventes, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, som derfor ikke kvantificeres yderligere.

Det vurderes, at lovforslaget understøtter reglerne om agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget følger princip 1 og muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller. Lovforslaget indeholder ikke regler eller ændringsforslag, der lægger hindringer i vejen for anvendelse af nye forretningsmodeller. Endvidere er lovforslaget teknologineutralt, da der ikke stilles krav om specifikke teknologier eller løsninger.

Lovforslaget ligger op til, at andre virksomheder kan byde ind på kontrol- og testopgaverne, der skal udføres af ædle metaller. Dette betyder, at virksomhederne får mulighed for at udvide deres forretning og bygge en ny op omkring det.

Lovforslaget åbner også op for, at virksomheder kan sælge varer af en anden holdighed end tidligere, da grænsen for platin sættes ned. Dette muliggør, at virksomhederne kan importere, producere og sælge nye produkter.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for konfliktminerale, da de foreslåede bestemmelser ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Den gældende ædelmetallov har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter hos Europa-Kommissionen. Derudover er loven notificeret hos WTO efter reglerne i WTO's Technical Barriers to Trade (TBT).

Forordningen om konfliktminerale vil jf. artikel 20 finde anvendelse fra den 1. januar 2021. Forordningen om konfliktminerale blev gennemført i et forsøg på at komme krænkelser af menneskerettigheder til livs. Krænkelser af menneskerettighederne er almindelige i ressourcerige konfliktramte områder og ressourcerige højrisikoområder og kan omfatte børnearbejde, seksuelle overgreb, bortførelser, tvangsflytning og ødelæggelse af rituelt eller kulturelt vigtige steder.

Sikkerhedsstyrelsen skal for at overholde de i forordningen om konfliktminerale fastsatte krav, analysere og monitorere import og importmønstre for at afdække importører. Herunder skal Sikkerhedsstyrelsen:

Rapportere til Kommissionen i tilfælde af formodet omgåelse af ordningen.

Årligt rapportere til Kommissionen om administration af forordningen om konfliktminerale.

Deltage i ekspertmøder i Bruxelles.

I loven fastsættes en bemyndigelse til administrativt at fastsætte de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om konfliktminerale.

8. Forholdet til international ret

Ædelmetalkonventionen fra 1972 fastsætter regler for kontrol og stemping af ædle metaller (guld, sølv, platin og palladium). Ædelmetalkonventionen indebærer, at varer som bærer ædelmetalkonventionens kontrolmærke frit kan markedsføres i samtlige medlemslande uden yderligere kontrol eller mærkning. Pt. har 20 lande tiltrådt ædelmetalkonventionen. Danmark tiltrådte ædelmetalkonventionen i 1988 efter ønske fra erhvervslivet.

Ædelmetalkonventionen indebærer, at hvert medlemsland skal udpege mindst ét kontrolorgan til at foretage kontrol og mærkning af ædelmetaller. I Danmark varetages opgaven på nuværende tidspunkt af Force Technology.

Ædelmetalkonventionens stående komite vedtog de seneste konventionsændringer om kontrol og stemping af varer af ædle metaller. Ændringerne vedrørte bl.a. bilagene til ædelmetalkonventionen, hvor der blandt andet oplystes tekniske krav til ædelmetalarbejder, og krav til mærkning af disse. Disse ændringer trådte i kraft i januar 2019. Der er derfor i lovforslaget indarbejdet bemyndigelse til, at Erhvervsministeriet kan udarbejde regler vedrørende de tekniske spørgsmål.

Den stående komite arbejder pt. på en vision og strategi for ædelmetalkonventionen. Der er udarbejdet et foreløbigt udkast, som blev drøftet på seneste komitémøde den 14. marts 2019.

Udkastet til ny vision og strategi rummer 2 visioner og 6 strategiske indsatsområder. Udkastet rummer flere elementer, som kan få betydning for ædelmetalkonventionens rækkevidde og funktion.

Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at den nye strategi vil styrke ædelmetalkonventionens muligheder for at håndtere aktuelle og fremtidige udfordringer og generelt være til fordel for de danske virksomheder på området.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [xx] til den [xx] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Guldmedefagets Fællesråd, Handelskammeret, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet TÆNK, SMV Danmark, Dansk Handel og Service, Force Technology, Finansministeriet, Justitsministeriet, Datatilsynet og Skatteministeriet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. Forslaget supplerer dog blandt andet reglerne i Forordningen om konfliktminerale artikel 16, der giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at føre kontrol med virksomhederne.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt kryds)	JA	NEJ X

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Den gældende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, finder anvendelse på arbejder af ædle metaller. Definitionen af arbejder af ædle metaller findes i lovens § 2, hvorefter arbejder af ædle metaller defineres som værende guld, sølv, platin og palladium, der opfylder de i bestemmelsen fastsatte promiller, eller som værende arbejder, der lovligt kan markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder med senere ændringer.

Den foreslåede lov vil derfor omfatte varer af ædle metaller og de konfliktminerale, som Europa-Kommissionen til enhver tid fastsætter i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, samt de tærskler for import af konfliktminerale og de smelterier, som Europa-Kommissionen til enhver tid anerkender i bilag II til samme forordning.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører varer, der er undtaget fra loven. I den gældende lov om ædle metaller er varer af ædle metaller, som kan godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961, varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål samt gangbare mønter af ædle metaller fritaget for kravet om stemping. Disse varer er underlagt den gældende lovs krav til varer af ædle metaller, men fritaget for kravet om stemping.

Det foreslås at undtage disse varer fra den nye lov. Man har ikke tidligere håndhævet lovens krav til varer af ædle metaller for disse varetyper. Varer af ædelt metal fremstillet før den 1. juli 1961, hvor lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. trådte i kraft, er ofte gamle eller antikke unikasmykker, hvor den håndværksmæssige kvalitet vejer tungere end mængden af ædelt metal i varen. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 1*, at undtage varer af ædle metaller, der godtgøres af være fremstillet før 1. juli 1961, fra den foreslåede lov.

Kravene i den nugældende lov om ædle metaller til varer, som anvendes til dentalt og andet medicinsk formål er ikke blevet håndhævet efter den gældende lov. Det fremgår af bemærkning nr. 10 i forslag til lov om ændring af kontrol med arbejder af ædle metaller, LFS nr. 112 af 26. november 1986, *"at lægers, tandlægers eller tandteknikers arbejder til brug for patienter og arbejder til industrielt brug, herunder halvfabrikata, er fritaget for kravet om stemping. Da det heraf kunne sluttes, at de omhandlede materialer i øvrigt er omfattet af loven, herunder af krav til holdigheden, hvilket ikke har været meningen, bør disse bestemmelser udgå."* Det har således allerede på dette tidspunkt været meningen at undtage varer til dentalt og andet medicinsk formål. I praksis kan kvaliteten af disse varer også være bestemt af flere parametre end indholdet af ædelt metal, ligesom det vil være svært at kontrollere denne type varer. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 2*, at undtage varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål, fra den foreslåede lov.

Den gældende lovs krav til mønter, der er gangbare, er ikke blevet håndhævet, da gangbare mønter normalt ikke er lavet af ædelt metal. Gangbare mønter har derudover en værdi, der fastsættes ud fra andre parametre

end værdien af det ædle metal, som mønten er lavet af. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 3*, at mønter, der er gangbare, undtages fra loven.

Til § 2

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, findes der ikke en egentlig definitionsbestemmelse, som beskriver lovens centrale begreber.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på ædelmetalområdet, foreslås det, at lovteksten gøres mere læsevenlig. Af den grund foreslås det, at der i § 2 indsættes definitioner på en række af de centrale begreber, der anvendes i denne lov.

I *nr. 1* foreslås at indsætte en definition af holdighed. Holdigheden defineres som indholdet af et ædelt metal målt i promille af legeringens vægt. Der er tale om en national fastsat definition, der tager udgangspunkt i ædelmetalkonventionens definition af holdighed i bilag I, punkt 1.6. Det er ikke tiltænkt, at den danske definition skal forstås anderledes end ædelmetalkonventionens.

I *nr. 2* foreslås en definition af konventionsstempel. Konventionsstempel defineres som ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel som beskrevet i Bilag II i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer. Definitionen er en direkte henvisning til beskrivelsen af ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel i bilag II, punkt 5.5.

I *nr. 3* foreslås en definition af konfliktmineral. Konfliktmineral defineres som mineraler eller metaller som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram og deres malme eller guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder. Inspiration til definitionen er hentet i artikel 1, nr. 1 i forordningen om konfliktmineraler.

I *nr. 4* foreslås en definition af ædle metaller. Ædle metaller defineres som platin, guld, palladium og sølv. Definitionen svarer til de ædle metaller, der er fastsat minimumsholdigheder for i § 2 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019 samt § 3, stk. 2, i den foreslåede lov. Alle andre metaller anses for uædle metaller.

I *nr. 5* foreslås en definition af varer af ædle metaller. Varer af ædle metaller defineres som enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller deres legeringer. I den gældende lov om ædle metaller anvendes betegnelsen "arbejder" i stedet for "varer". Der er dog ikke tiltænkt nogen ændring af, hvad er omfattet af begrebet, men ordlyden er ændret for at imødekomme sprogbbruget i ædelmetalkonventionen.

En vare af ædle metaller er enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller legeringer. Der kan være tale om et eller flere ædle metaller. "Delvist" betyder, at en vare af ædle metaller kan indeholde ikke-metalliske dele eller dele af uædelt metal af teknisk og/eller dekorative årsager. Varer, der er sammensat af flere metaller, kan være sammensat af dele af ædle metaller og dele af uædelt metal.

I *nr. 6* foreslås en definition af EU-importør, som svarer til definitionen i artikel 2, litra l, i forordningen om konfliktmineraler. EU-importør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Kommissionens delegerede forordning 2015/2446 af 28. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.

I *nr. 7* foreslås en definition af due diligence, som i alt væsentligt svarer til definitionen i artikel 2, litra d, i forordningen om konfliktmineraler. Due diligence er herefter defineret som forpligtelserne for EU-

importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, uafhængige tredjepartsaudits og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konfliktramte områder og højrisikoområder for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter. For at lette forståelsen er ordet forvaltningssystemer erstattet af ledelsessystem, hvilket er den betegnelse virksomhederne benytter. Det er ikke tiltænkt, at den danske definition skal forstås anderledes end den i forordningen om konfliktminerale.

Til § 3

Det følger af § 1 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, at arbejder af ædle metaller, dvs. guld, sølv, platin og palladium eller legeringer heraf samt guldpletterede, sølvpletterede, platinpletterede og palladiumpletterede varer kun må fremstilles erhvervsmæssigt, sælges eller udbydes til salg under iagttagelse af de i loven indeholdte forskrifter. Det samme gælder ædle metaller i uforarbejdet stand.

Kravene til, hvornår arbejder af ædle metaller kan anses for at være af ædelt metal, er fastsat i § 2 i den gældende lov om ædle metaller. Heraf fremgår det, at holdighederne for guld skal være 333 promille, for sølv 800 promille, for platin 850 promille og for palladium 500 promille, for at de kan anses for at være arbejder af ædle metaller. Det fremgår samtidig, at hvis der er tale om arbejder, der lovligt kan markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS, kan de også markedsføres som dette i Danmark. Grænserne for holdighed blev i 1995 indsat for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med EU-reglerne om at anerkende markedsføring i Danmark af varer, der lovligt kan markedsføres som varer af ædle metaller i et andet land i Den Europæiske Union. Dermed blev de danske fabrikanter ikke stillet ringere end fabrikanter i de øvrige EU-lande.

Det foreslås med *stk. 1*, at varer af ædle metaller kun må fremstilles erhvervsmæssigt, sælges eller udbydes til salg, hvis de overholder regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov. Det foreslåede *stk. 1* svarer til § 1, 1. pkt. i den gældende lov om ædle metaller med sproglige tilretninger. Bestemmelsen fastsætter således, at varer af ædle metaller kun må erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de overholder regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov. Med bestemmelsens foreslås det dermed også, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke længere er omfattet af loven. Ved at fjerne ædle metaller i uforarbejdet stand fra loven vil der ikke længere være fastsat holdighedskrav til disse. På den måde vil det udelukkende være op til fabrikanten selv at foretage egenkontrol med de uforarbejdede råvarer. Ændringen vil udelukkende have virkning for virksomheder, der køber varer af uforarbejdet stand (halvfabrikata). Sikkerhedsstyrelsen vil fortsat føre kontrol med varer af ædle metaller, som er bragt i omsætning, hvorfor den ønskede ændring ikke vurderes at få konsekvenser for forbrugerne. Ændringen i forhold til ædle metaller i uforarbejdet stand er desuden i overensstemmelse med ædelmetalkonventionen, da disse ikke er omfattet heraf.

Det foreslås med *stk. 2*, at det for varer af ædle metaller gælder, at de i alle enkelte ædelmetaldele skal have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium, eller at de lovligt kan markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande som har ratificeret Konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer. Hermed foreslås det at fastholde de gældende holdighedskrav for guld, sølv og palladium, mens det for platin foreslås at sænke holdighedskravet fra de nuværende 850 promille til 500 promille. Endvidere fastholdes det, at varer, der lovligt kan markedsføres som varer af ædle metaller i et andet land i EU/EØS også kan markedsføres som ædle metaller i Danmark, mens dette tilføjes for varer af ædle metaller fra lande, der har ratificeret ædelmetalkonventionen.

Baggrunden for at ændre holdigheden for platin er, at interessenter på området har oplyst, at der er en øget efterspørgsel på varer af platin med lavere holdighed end 850 promille. Ved at sænke kravet for platin til 500 promille, der er den grænse, der fremgår af ædelmetalkonvention, fjernes desuden en dansk særregel fra lovgivningen. Ved at nedsætte holdighedskravet for platin bliver mindstekravene til holdigheden af sølv, platin og palladium de samme som mindstekravene til varer stemplet med konventionens fælles kontrolstempel efter ædelmetalkonventionen.

Der er lang tradition i Danmark for at lave smykker af guld med en lavere holdighed end 375 promille, der er kravet efter ædelmetalkonventionen. Efter ønske fra interessenter og med baggrund i de danske traditioner videreføres et lavere holdighedskrav for guld end mindstekravet i ædelmetalkonventionen.

Til bestemmelsen er der tilføjet ”i alle enkelte ædelmetaldele”, hvilket dækker over sammensætning af forskellige ædelmetaldele, der trods sammensætningen skal have en holdighed på mindst de i loven fastsatte krav.

Til § 4

I § 5 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er det fastsat, at arbejder af ædle metaller, skal være forsynet med henholdsvis et holdighedsstempel jf. lovens § 6 og et navnestempel jf. lovens § 7, når de udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«.

Specifikke typer af arbejder og varer af ædle metaller er, ifølge § 8 i den gældende lov om ædle metaller, undtaget fra kravet om stempeling efter lovens § 5. Det drejer sig bl.a. om arbejder af guld, platin og palladium, der vejer mindre end 1 g, og arbejder af sølv, der vejer mindre end 3 g, fyldepenne, musikinstrumenter, samt mønter, der er gangbare, med flere.

Det foreslås med *stk. 1*, at varer af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«, jf. § 3, *stk. 2*, skal være forsynet med et holdighedsstempel, jf. § 5, og fabrikantens navnestempel, jf. § 6. Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 5 fra den gældende lov om ædle metaller med enkelte sproglige tilretninger og med nye henvisninger til de relevante bestemmelser efter den foreslåede lov.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det, at undtage en række varetyper fra kravet om stempeling efter det foreslåede *stk. 1*. De varetyper, der foreslås undtaget, er i *nr. 1* varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling, i *nr. 2* varer af guld, platin eller palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, samt varer, der som følge af deres skrøbelighed eller ringe størrelse ikke kan forsynes med stempler, i *nr. 3* importerede urkasser med indlagt urværk, i *nr. 4* fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil, og i *nr. 5* musikinstrumenter.

Der er med det foreslåede *stk. 2* tale om en videreførelse af undtagelsen af de varer, som også er undtaget efter den gældende lov om ædle metaller, bortset fra mønter, der er gangbare, da disse som helhed foreslås undtaget fra loven. Se herom i de specielle bemærkninger til § 1. Fritagelsen fra kravet om stempeling er som udgangspunkt begrundet i, at der bl.a. er tale om varer, der grundet deres størrelse ikke kan påføres synlige stempler, eller varer der ikke i sig selv udbydes og sælges til forbrugerne.

Fritagelsen for kravet om stempeling betyder dog ikke, at fabrikanten er undtaget fra kravet om at have et holdigheds- og et navnestempel. Fabrikanten skal herved fortsat bidrage til stempelordningerne, selvom de producerede varer er undtaget fra stemplingskravet. Dette skyldes, at de varer, der er fritaget for kravet om

stempling efter det foreslåede stk. 2 fortsat skal leve op til de holdighedskrav mv., der følger af loven, men varerne skal blot ikke påføres et stempel.

Det følger af § 6, stk. 4 i den gældende lov om ædle metaller, at på sølvarbejder kan holdighedsstempellet også indeholde bogstavet "S", og på arbejder af platin eller palladium kan stemplet indeholde henholdsvis bogstaverne "Pt" og "Pd". Denne bestemmelse blev oprindeligt indført af hensyn til EF-retten, hvor det gik fra at været et krav til en frivillig mulighed for at påføre disse bogstaver. Efter § 6, stk. 5 i den gældende lov om ædle metaller, er der ligeledes mulighed for at angive holdigheden for guld i karat.

Det foreslås med *stk. 3*, at andre stempler kan påføres varer af ædle metaller, såfremt de ikke kan forveksles med stemplerne efter *stk. 1*. Der er ikke tale om en videreførelse af § 6, stk. 4 og 5 i den gældende lov om ædle metaller, men det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at det fortsat vil være muligt at påføre bogstaverne "S", "Pt" og "Pd" på henholdsvis sølv, platin og palladium, samt at stemple med en holdighedsangivelse i karat for guld.

Det foreslåede *stk. 3* medfører, at varer af ædle metaller også kan påføres andre stempler, der siger noget om varens kvalitet eller design, eksempelvis i form af en ramme rundt om holdigheds- og navnestemplerne, der indikerer, hvilket metal varen består af. Andre stempler kan også være relevante for virksomheder, der eksporterer til andre markeder, hvor et særligt stempel kan være fremmede for muligheden for at afsætte varerne. Det er dog afgørende, at stempler påført efter *stk. 3*, ikke kan forveksles med holdigheds- eller navnestempellet. Muligheden for at påføre andre stempler skal fortolkes indskrænkende, da loven vægter beskyttelse af forbrugerne højere end virksomhedernes interesse i at kunne påføre ekstra stempler på deres varer.

Den gældende lovs § 15, stk. 2, giver mulighed for at indsende varer af ædle metaller til Ædelmetalkontrollen for at få påsat ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel. Ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel består af et navnestempel, den kontrollerende myndigheds kontrolstempel, holdighedsstempel samt symbol eller figurer, der angiver, hvilket ædelmetal der er anvendt. Som følge af ædelmetalkonventionen kan varer af ædle metaller stemplet med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel eksporteres til andre konventionslande, uden at det importerende land kan kræve yderligere mærkning eller undersøgelser.

Hvis et ædelt metal er forsynet med det fælles konventionsstempel og samtidig overholder de danske holdighedskrav fastsat i den gældende lovs § 2, skal disse varer anses for at opfylde lovens krav. Dette følger af § 7, stk. 5, i den gældende lov om ædle metaller.

Det foreslås med *stk. 4, 1. pkt.*, at varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempling af varer af ædle metaller af 15. november 1972, af Sikkerhedsstyrelsen kan forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempling efter *stk. 1*.

Den første del af bestemmelsen er efter sproglige tilretninger i udgangspunktet en videreførelse af § 15, stk. 2, i den gældende lov om ædle metaller. Dog foreslås Ædelmetalkontrollen erstattet med Sikkerhedsstyrelsen, da der med lovforslaget lægges op til, at Sikkerhedsstyrelsen skal erstatte Ædelmetalkontrollen, og dermed fremover foretage den kontrol som Ædelmetalkontrollen udfører i dag. Derfor er det fortsat hensigten med bestemmelsen, at danske virksomheder, der ønsker at få påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel på deres varer, kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om at deres varer påføres dette stempel. Det kan være en fordel for virksomheder, der ønsker at eksportere og sælge deres varer uden for Danmark, at varerne er påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, da der er tale om et stempel som lande og forbrugere har stor tiltro til.

Med *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås det, at varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel skal anses for at opfylde lovens krav til stempling efter *stk. 1*. Bestemmelsen er dermed en undtagelse fra de anførte

stemplingskrav i stk. 1. Bestemmelsen medfører, at varer af ædle metaller, der er stemplet med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, kan bringes i omsætning på det danske marked uden at skulle stemples yderligere. Den foreslåede ændring er som udgangspunkt en lempelse i forhold til gældende ret, hvor varer, der er påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, også skal overholde de danske holdighedskrav for at kunne sælges som varer af ædle metaller på det danske marked. Med den lempede bestemmelse vil det danske marked i højere grad kunne imødekomme formålet med ædelmetalkonventionens regler om påføring af det fælles kontrolstempel. Disse regler tjener det formål, at varer af ædle metaller, der er påført dette stempel, frit skal kunne sælges uden yderligere stempler i de lande, der har ratificeret ædelmetalkonventionen.

I praksis medfører de lempede krav, der foreslås i stk. 4, 2. pkt., ingen ændring i forhold til gældende ret. Det skyldes at, der med bestemmelsen i § 3, stk. 2, fjernes en dansk særregel i forhold til holdigheden for platin. Det danske krav til holdigheden af platin kommer således til at stemme overens med ædelmetalkonventionens krav, hvorefter der i de danske regler ikke længere vil være skærpede holdighedskrav i forhold til ædelmetalkonventionens krav om holdighed. Varer af ædle metaller, der er forsynet med konventionens fælles kontrolstempel, vil efter det foreslåede altid overholde de danske krav til minimumsholdigheder for ædle metaller.

Ædelmetalkonventionens krav til holdighed kan ikke fraviges. Det betyder, at varer med en lavere holdighed end kravene efter ædelmetalkonventionen ikke kan forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Da ædelmetalkonventionen samtidig fastsætter, at de kontraherende lande ved nationallovgivning kan fravige ædelmetalkonventionens holdighedskrav, er de kontraherende stater heller ikke forpligtet til ved salg på deres marked at acceptere varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel, der er af en lavere holdighed end den, der er fastsat ved den nationale lovgivning. Varer, der forsynes med konventionens fælles kontrolstempel, vil således overholde de danske holdighedskrav efter den nye lov, mens de ikke nødvendigvis vil overholde kravene til holdighed i de øvrige kontraherede stater.

Til § 5

I § 6, stk. 1, i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er det fastsat, at holdighedsstemplet på en tydelig måde skal angive arbejdets holdighed i tusindedele. Efter lovens § 6, stk. 3, er det endvidere fastsat, at holdigheden for arbejder af sølv, der indeholder mindst 925 promille sølv, kan angives alene ved betegnelsen "Sterling".

Det foreslås med *stk. 1*, at holdighedsstemplet på en tydelig måde skal angive varens holdighed i promille. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 1, bortset fra den ændring, at "tusindedele" erstattes af "promille", som er den betegnelse, der i øvrigt anvendes i lovforslaget. Det er formålet med videreførelsen af den gældende bestemmelse at opretholde forbrugernes tiltro til, at holdighedsstemplet klart angiver, hvilken holdighed den pågældende vare har.

Det foreslås med *stk. 2*, at indeholder varer af sølv mindst 925 promille sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen "Sterling". Bestemmelsen er efter sproglige tilretninger en videreførelse af gældende lovs § 6, stk. 3. Bestemmelsen videreføres i den foreslåede lov, da "Sterling"-betegnelsen stadig er meget brugt af branchen og kendt af forbrugerne som et kvalitetsstempel.

I § 9, stk. 1, i den gældende lov om ædle metaller, fremgår det, at når arbejder af ædle metaller ikke opfylder lovens holdighedskrav, må de ikke forsynes med stempler, der angiver holdigheden eller kan forveksles med et holdighedsstempel. Det fremgår også af bestemmelsen, at det samme er gældende for de arbejder, der er nævnt i § 9, stk. 3.

§ 9, stk. 3, i den gældende lov om ædle metaller, omhandler varer af uædle metaller, der er påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmaterialer. I bestemmelsen er der anført eksempler på metoder til, hvordan varer af uædelt metal kan være påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmaterialer. Således

er metoderne valsning og galvanisk plettering nævnt specifikt i bestemmelsen, mens det også nævnes at andre metoder kan anvendes. Det er i bestemmelsen fastsat, at de pågældende varer skal betegnes som "guldpletteret", "doublé", "foryldt", "sølvpletteret", "forsølvet" eller "platinpletteret", eller med andre ord, der angiver arbejdets nævnte karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller, ikke må påføres et holdighedsstempel, men skal stemples med betegnelser, der beskriver varens karakter. Den foreslåede bestemmelse er en forenkling af den gældende lovs § 9, stk. 3, idet den gældende bestemmelses eksempler på metoder, hvorved uædle metaller kan påføres et lag af ædelt metal, og eksempler på betegnelser for den pågældende varetype, ikke er videreført i den foreslåede bestemmelses ordlyd. Samtidig præciseres det i den foreslåede bestemmelse, at de pågældende varer ikke må påføres et holdighedsstempel, hvilket er i tråd med den nugældende lovs § 9, stk. 1, 2. pkt.

Det er formålet med den foreslåede forenkling at præcisere, at holdighedsstempler ikke må påføres varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller. Det betyder, at såfremt de pågældende varer alligevel påføres et holdighedsstempel, vil der være tale om uretmæssig brug af holdighedsstemplet.

De nævnte metoder og betegnelser i den gældende bestemmelse vil fortsat være mulige at anvende efter den foreslåede bestemmelse, men er således ikke begrænset hertil. Det er derfor også muligt at anvende andre metoder og betegnelser, hvis fabrikanten ønsker dette.

Der er intet til hinder for, at navnestempelindehaveren kan forsyne underholdige varer og f.eks. pletvarer med deres navnestempler, selv om varerne ikke opfylder betingelserne for holdighedsstempling.

I § 9, stk. 4, i den gældende lov om ædle metaller er det bestemt, at Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte regler om bestemmelsen af holdigheden og om i hvilket omfang, det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske dele i arbejder af ædle metaller.

Det foreslås i *stk. 4*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om holdighedsstempling af varer efter *stk. 3*, og om hvorledes og i hvilket omfang, det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske materialer i varer af ædle metaller, samt hvilke betegnelser, der må anvendes ved markedsføring af varer påført et lag af ædle metaller. Bestemmelsen viderefører efter sproglige tilretninger hele § 9, stk. 4, i den gældende lov om ædle metaller. Herudover foreslås en bemyndigelse til at beslutte hvilke betegnelser, der må anvendes i forbindelse med markedsføring af varer, der er påført et lag af ædelt metal. Det vil hermed være muligt løbende at ændre og supplere de betegnelser, som er nævnt i den gældende lov om ædle metaller § 9, stk. 3, men som med lovforslaget er fjernet fra lovteksten.

Til § 6

I henhold til § 7, stk. 1, 1. led, i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, skal fabrikanter af arbejder af ædle metaller have et registreret navnestempel, som påføres de fremstillede arbejder af ædle metaller. Det følger herefter af § 7, stk. 8, at navnestemplet skal bestå af fabrikantens, importørens eller forhandlerens navn eller firma eller en forkortelse heraf. Endvidere følger det, at navnestemplet skal registreres i et navnestempelregister, der føres af Ædelmetalkontrollen, samt at navnestempler i registreret tydeligt skal adskille sig fra hinanden.

Det foreslås i *stk. 1*, at fabrikanter af varer af ædle metaller skal have et registreret navnestempel. Den gældende lovs krav om registrerede navnestempler videreføres således. Navnestemplet skal være med til at identificere den virksomhed, der garanterer for holdighedsstemplets rigtighed. Det er derfor vigtigt, at navnestemplet registreres, da registreringspligten tager sigte på at bevare sporbarhed.

Navnestempler har en væsentlig forskellig karakter fra varemærker, idet de ikke blot henviser til en bestemt person eller virksomhed som varen kommer fra, men tillige pålægger navnestempelindehaveren et ansvar

og en garanti for varens indhold af ædle metaller. Der er dog intet til hinder for, at varer af ædle metaller foruden navnestemplet tillige forsynes med et varemærke.

Et navnestempel kan også påføres varer, som ikke kan påføres et holdighedsstempel, f.eks. underholdige varer eller pletterede varer.

Det foreslås i *stk. 2*, at navnestemplet skal bestå af navnestempelindehaverens navn, firmanavn, binavn eller forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af Sikkerhedsstyrelsen. Der kan kun registreres navnestempler i registeret, når stemplerne tydeligt adskiller sig fra andre registrerede navnestempler. Den foreslåede bestemmelse svarer efter sproglige tilretninger væsentligt til § 7, stk. 8, i den gældende lov om ædle metaller. Det foreslås dog, at navnestemplet også kan bestå af indehaverens binavn. Begrebet binavn anvendes i CVR-registret, og dette registrerede binavn eller en forkortelse heraf vil således kunne anvendes som navnestempel. Derudover fremgår det af den foreslåede bestemmelse, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der fører registeret over navnestempler, da Ædelmetalkontrollen med lovforslaget nedlægges som begreb og i stedet erstattes af Sikkerhedsstyrelsen.

I henhold til § 7, stk. 6, i den gældende lov om ædle metaller, kan forhandlere af arbejder af ædle metaller få registreret et navnestempel og få arbejder, der er udført af andre, forsynet med dette stempel. Det følger herefter af lovens § 7, stk. 7, at når forhandlerens navnestempel benyttes, bortfalder fabrikantens eller importørens pligt til at forsyne arbejdet med deres navnestempel.

Det foreslås i *stk. 3*, at som fabrikanter anses også importører og distributører, som påfører deres eget navnestempel på varer af ædle metaller. Med den foreslåede bestemmelse opnås fabrikantansvar, hvis varen sælges under eget navnestempel og derved under eget navn og/eller varemærke, selvom varen er fremstillet af en anden. Dette medfører også, at hvis en importør eller distributør påfører sit eget navnestempel, bortfalder den oprindelige fabrikants pligt til at stemple varen med sit navnestempel og dennes fabrikantansvar. Med den foreslåede bestemmelse opnås således fabrikantansvar på samme måde som efter § 7, stk. 6 og 7, i den gældende lov om ædle metaller.

I henhold til § 7, stk. 2, i den gældende lov om ædle metaller, sidestilles navnestempler på importerede arbejder af ædle metaller fra et andet land end EU/EØS med danske navnestempler, under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre produkterne det pågældende navnestempel. Såfremt betingelserne ikke er opfyldt eller det benyttede mærke er forveksleligt med et mærke, der allerede er benyttet i Danmark, finder bestemmelser i § 7, stk. 1 anvendelse. Det følger herefter af § 7, stk. 3 i den gældende lov om ædle metaller, at importøren eller forhandleren har pligt til at oplyse Ædelmetalkontrollen om udenlandske navnestempler, der accepteres efter stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at udenlandske navnestempler registreret i et andet EU/EØS-land kan sidestilles med danske navnestempler under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre varer det pågældende navnestempel. Importører eller distributører har pligt til at oplyse Sikkerhedsstyrelsen om anvendte udenlandske navnestempler, der kan sidestilles med danske stempler. Den foreslåede bestemmelse er dermed en sammenskrivning af den gældende lovs § 7, stk. 2 og 3, hvor der samtidig foretages sproglige tilretninger.

Anmeldelsespligten i det foreslåede stk. 4, 2. pkt. tager sigte på at bevare varens sporbarhed, og er desuden med til at sikre udenlandske navnestempler over for fremtidige danske stempler i navnestempelregisteret.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret. Det er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til administrativt at fastsætte nærmere regler om, hvordan Sikkerhedsstyrelsen i praksis skal administrere navnestempelregisteret, herunder navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 11 om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der har et registreret navnestempel.

Til § 7

Af § 16 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, fremgår det, at udgifter til Ædelmetalkontrollens virksomhed dækkes af bidrag, der pålignes indehavere af registreret navnestempel samt virksomheder, der sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, og ved gebyrer, der opkræves for rekvireret arbejde.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder, der har et registreret navnestempel efter § 6, stk. 1, indbetaler et årligt gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger til registreringsordningen m.v. samt de omkostninger, der er forbundet med kontrollen af navnestempeleindehavere efter § 11. Det er hensigten, at gebyret skal dække de samme omkostninger, som er omfattet af det nuværende gebyr, dvs. omkostninger til opretholdelse af navnestempelregistreret m.v. Herudover er det hensigten, at gebyret også skal kunne dække den interne ydelse i Sikkerhedsstyrelsen, når der foretages kontrol af navnestempeleindehavere efter den foreslåede lovs § 11. Det betyder, at også de timer, som Sikkerhedsstyrelsen anvender ved kontrollen, skal være dækket af gebyret.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om undtagelse fra indbetaling af gebyr efter det foreslåede *stk. 1*. Erhvervsministeren får herved mulighed for at fastsætte regler om tilfælde, hvor virksomheder, der har et registreret navnestempel, fritages for at skulle indbetale et gebyr. Det kan blive aktuelt at fritage en virksomhed fra indbetaling af gebyret, hvis der sker en regulering af gebyrets størrelse på baggrund af markedskontrolmodellen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om størrelsen og opkrævning af gebyret efter det foreslåede *stk. 1*. Gebyrsatsen vil blive fastsat, så der sikres en samlet økonomisk balance i ordningen, og vil dermed afspejle ressourceforbruget. Bemyndigelsesbestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om, at gebyret vil blive offentliggjort på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside fremfor at fremgå af en bekendtgørelse. Herved gøres ordningen mere fleksibel og mindre administrationstung. Omvendt vil opkrævningsmetoden blive fastsat i en bekendtgørelse, og Erhvervsministeren gives med bemyndigelsen mulighed for at fastsætte en digital løsning, som kan betjenes via selvbetjening. Herved gives der mulighed for at fastsætte regler, der medfører, at gebyret ikke skal opkræves af Sikkerhedsstyrelsen, men vil blive indbetalt fra virksomhederne. Det muligheden for en mere fleksibel indbetalingsløsning til gavn for virksomhederne.

Til § 8

I § 15 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er det beskrevet som en mulighed, at varer af ædle metaller påføres Ædelmetalkontrollens kontrolstempel. Ædelmetalkontrollens kontrolstempel kaldes også "Tretårnsstemplet" og er en gengivelse af Københavns byvåben.

Det følger af bestemmelsen, at varer, der overholder lovens krav til holdighed, kan påsættes Ædelmetalkontrollens kontrolstempel, mens erhvervsmæssigt fremstillede varer af ædle metaller skal overholde lovens krav til holdighed og være forsynet med holdigheds- og navnestempel, for at kunne forsynes med Ædelmetalkontrollens kontrolstempel. Ædelmetalkontrollens kontrol og efterfølgende påføring af "Tretårnsstemplet" bidrager således til yderligere troværdighed i forhold til holdigheden af varer af ædle metaller. Muligheden for kontrol og stempeling med Ædelmetalkontrollens kontrolstempel ønskes videreført i den nye lov.

I den gældende lovs § 15, stk. 1, gives også mulighed for, at ædle metaller i uforarbejdet stand efter undersøgelse kan forsynes med Ædelmetalkontrollens barrestempel og Ædelmetallens kontrolstempel.

Herudover er der i den gældende lovs § 15, stk. 3, hjemmel til at fastsætte regler om brug af Ædelmetalkontrollens kontrolstempel og ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, samt regler der er nødvendige til gennemførelse af ædelmetalkonventionen og regler, der vedtages inden for rammerne af ædelmetalkonventionen.

Det foreslås i § 8, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for stempeling af varer af ædle metaller med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel. På den måde videreføres muligheden for, at arbejder af ædle metaller kan påføres "Tretårnsstemplet", der dog ikke længere vil være Ædelmetalkontrollens kontrolstempel, men derimod Sikkerhedsstyrelsens. Det skyldes, at Ædelmetalkontrollen ikke videreføres som begreb, men derimod erstattes af Sikkerhedsstyrelsen, der skal være kontrolmyndighed efter den foreslåede lov.

Det er ikke en del af den foreslåede bestemmelse, at uædle metaller i uforarbejdet stand skal kunne stemples med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel, da lovforslaget ikke omfatter ædle metaller i uforarbejdet stand. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3.

Hjemmel til at fastsætte regler for brug af Ædelmetalkontrollens kontrolstempel foreslås videreført som en del af den foreslåede bemyndigelse i § 8, mens hjemlen til at fastsætte regler for ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel samt regler, der er nødvendige til gennemførelse af ædelmetalkonventionen, og regler, der vedtages inden for rammerne af ædelmetalkonventionen, foreslås indført i lovforslagets § 9. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 9.

Til § 9

Efter § 15, stk. 3, 2. pkt., i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, har Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige til gennemførelse af konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer, samt regler der vedtages inden for rammerne af konventionen.

Regler, der vedtages inden for rammerne af ædelmetalkonventionen, er bl.a. beslutninger, der træffes af den stående komite. Den stående komité består af en repræsentant fra hver medlemsstat, som hver har en stemme. Efter artikel 10, stk. 4, i ædelmetalkonventionen, skal den stående komite træffe beslutninger om tekniske spørgsmål ved enstemmighed. Det kan f.eks. være beslutninger, som vedrører brug af slaglod eller hvilke materialer, der kan bruges til overtrækning af varer af ædle metaller.

Den stående komités beslutninger bliver løbende offentliggjort på ædelmetalkonventionens hjemmeside i dokumentet "Compilation of decisions on technical matters related to Annexes I and II of the Convention on the control and marking of articles of precious metals".

Den stående komités beslutninger har bindende virkning for medlemsstaterne ved kontrol og mærkning af ædle metaller med ædelmetalkonventionens fællesstempel.

Det foreslås i § 9, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af beslutninger om tekniske spørgsmål truffet af den stående komite efter ædelmetalkonventionens artikel 10, stk. 4. Bestemmelsen har til hensigt at videreføre den gældende lovs § 15, stk. 3, sidste led. Den foreslåede bestemmelse skal give mulighed for, at den stående komités beslutninger kan implementeres i danske regler, uden at dette nødvendigvis skal ske ved lov. Det skal medvirke til, at nye beslutninger fra den stående komité hurtige kan implementeres i dansk ret.

Til § 10

Regler for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, har ikke tidligere være reguleret i dansk ret. Der er dog fra OECDs side etableret en frivillig ordning fra 2011 med retningslinjer for ansvarlig tilvejebringelse af mineraler fra konfliktramte områder. Denne frivillige ordning suppleres nu af forordningen om konfliktmineraler.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Europa-Kommissionen vedtager delegerede retsakter, som efterfølgende fastlægger eller ændrer mængderne der fremgår af bilag I i forordningen om konfliktmineraler eller ændrer i listen over ansvarlige smelterier, som fremgår af bilag II i samme forordning. Mængderne i bilag I og listen over smelterierne i bilag II vil løbende blive vurderet, og om nødvendigt ændret.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af delegerede retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder. Den foreslåede bemyndigelse skal anvendes, såfremt der fra Rådet og Europa-Kommissionens side udstedes retsakter, der ændrer de nuværende forpligtelser i henhold til forordningen om konfliktmineraler.

Formålet med begge bemyndigelser i de foreslåede bestemmelser er at kunne implementere de omtalte regler i dansk ret ved en bekendtgørelse. På den måde vil løbende ændringer, som den danske stat er forpligtet til at følge efter forordningen om konfliktmineraler, hurtigere kunne implementeres i dansk ret.

Til § 11

Af § 4 i den gældende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, følger, at kontrollen med arbejder af ædle metaller varetages af Ædelmetalkontrollen. Regler for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (konfliktmineraler), har ikke tidligere være reguleret i dansk ret, og der er derfor tale om etablering af en kontrolbestemmelse for et område, hvor der ikke tidligere har været ført kontrol.

Det foreslås i *§ 11, stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Det er hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen skal føre kontrol med, at regler for varer af ædle metaller og at forordningen om konfliktmineraler overholdes. Bestemmelsen vedrører således både kontrol med varer af ædle metaller og konfliktmineraler.

Bestemmelsen i *stk. 1*, adskiller sig ikke væsentligt fra bestemmelsen i den gældende lov om ædle metaller.

Kontrolmyndigheden kan indlede kontrollen af egen drift, som led i fælleseuropæiske indsatser eller på baggrund af f.eks. en anmeldelse eller bekymringshenvendelse.

Det er ikke intentionen, at der skal ændres på den allerede eksisterende måde, hvorpå kontrol med varer af ædle metaller praktisk udføres. Planlægning og udførelse af kontrollen suppleres dog af dels mere fokus på risikomodeller og dels på nye teknologier som eksempelvis brug af kunstig intelligens til digital kontrol af varer på internettet. Det er hensigten, at dette også skal anvendes i forhold til kontrol med konfliktmineraler.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Som virksomheder forstås fabrikanter, importører og distributører af varer af ædle metaller samt EU-importører af konfliktminerale.

Bestemmelsen finder anvendelse på virksomheder, som driver virksomhed i eller fra Danmark samt virksomheder, der fremstiller, sælger eller udbyder varer til salg under betegnelsen ædle metaller eller importerer konfliktminerale til Danmark fra tredjeland.

For konfliktminerale giver det foreslåede stk. 2 Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til kontrol med sporbarheden i forsyningskæden hos virksomheder, der importerer konfliktminerale. Kontrollen vil hovedsageligt blive udført på baggrund af de oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen hvert år modtager fra Toldstyrelsen med navne på virksomheder, der importerer konfliktminerale, samt hvilke konfliktminerale der importeres og mængden heraf. Ligeledes vil kontrollen blive udført på baggrund af de rapporter virksomheder, der importerer konfliktminerale, får udarbejdet af en tredjepartsauditør.

I *stk. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsbetragtning og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, Sikkerhedsstyrelsen vil kunne kræve, skal være relevante for det, kontrollen skal belyse, og være tilgængelige for virksomheden.

Bestemmelsen skal sikre, at virksomhedens ejer eller ansatte i virksomheden medvirker til at sikre, at kontrollen kan gennemføres smidigt og uden unødigt at forlænge Sikkerhedsstyrelsens tidsforbrug til gennemførelse af sine opgaver. Udlevering af materiale kan både ske på stedet i forbindelse med et kontrolbesøg og ved eftersendelse. Eftersendelse af materiale kan både omfatte skriftligt materiale samt varer af ædle metaller.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Hensigten med den påtænkte formulering er at sikre Sikkerhedsstyrelsen tilstrækkelig mulighed for at søge sagen oplyst, idet enhver med oplysninger af relevans for sagen forpligtes til at meddele de relevante oplysninger.

I forhold til konfliktminerale kan der være behov for nærmere at vurdere validitet og indhold af handelsdokumenter og lignende til efterprøvelse af virksomhedens due diligence ordning. Tilsvarende kan behovet for en nærmere vurdering være aktuelt i forbindelse med kontrol af sammenhæng mellem dokumentation og fysisk oplagrede varer omfattet af forordningen om konfliktminerale. Behovet for nærmere vurdering kan også være aktuelt i forbindelse med tilbagesporing til et led i handelskæden, hvor forordningsbestemmelserne ikke er overholdt.

Det fremgår, tillige af den foreslåede bestemmelse, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, hvis det skønnes nødvendigt for kontrollen. Sikkerhedsstyrelsen gives hermed hjemmel til på anmodning at kunne efterse forretningsbøger og -papirer, herunder også hvis materialet opbevares i elektronisk form, hvis det skønnes nødvendigt. Dette skønnes særligt relevant i forbindelse med kontrol med virksomheder, der importerer konfliktminerale.

Det foreslås i § 11, *stk. 4*, at erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, samt med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller uden at være omfattet af § 6.

Efter bestemmelsen skal der fastsættes regler for kontrol med virksomheder, der er omfattet af lovforslagets § 6. Der fastsættes således regler om kontrol med de virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret og deres brug af stemplet. Derudover fastsættes der regler om bl.a. kontrol med virksomheder, der tidligere har haft et registeret navnestempel, som ikke længere findes i registeret. Herved kan det kontrolleres, om virksomheder, der ikke har opretholdt deres registrering, fortsat anvender stemplet. Der fastsættes også regler om kontrol med virksomheder, der sælger varer af ædle metaller, uden at have et registreret navnestempel.

Regler om kontrol efter bestemmelsen vil også omfatte kontrol med brugen af udenlandske navnestempler efter den foreslåede § 6, stk. 5.

Den foreslåede *stk. 5* bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger EU-importører af konfliktminerale skal indsende i forbindelse med kontrol efter *stk. 1*. Dette vil sige, hvilke oplysninger EU-importøren skal indsende i forbindelse med kontrol af deres opfyldelse af forpligtelserne efter artikel 4-7 i forordningen om konfliktminerale.

Forordningen om konfliktminerale opstiller en række krav til den dokumentation, virksomhederne skal være i besiddelse af ved import af både metaller og minerale, eksempelvis handelsnavnet og type, navn og adresse på EU-importørens leverandør, mineralerne eller metallernes oprindelsesland, mængde og udvindingsdato m.v. jf. artikel 4-7 i forordningen om konfliktminerale. Der er dog ikke krav til, i hvilken form denne dokumentation skal opbevares. Den foreslåede bestemmelse sikrer derfor, at der kan fastsættes de nødvendige regler til gennemførelse af tilsynet med konfliktminerale, så kontrolmyndigheden kan få adgang til den information, uanset form, der fremgår af forordningen om konfliktminerale.

Til § 12

I henhold til § 4, stk. 2 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, udpeges der en selvejende, akkrediteret institution til at varetage kontrolopgaven. Herudover er der ikke i loven fastsat yderligere regler om udpegningen til kontrolopgaven. FORCE Technology er udpeget efter den gældende lov til at varetage opgaven.

I *stk. 1* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. § 11. Det foreslås dermed, at varetagelse af kontrolopgaven ikke længere er begrænset til en selvejende institution, så også andre juridiske personer kan udpeges. På denne måde sikres det, at andre kompetente virksomheder og institutioner vil kunne udpeges. Dette er med til at konkurrenceudsætte opgaven for at opbygge den mest effektive kontrolopgave til gavn for både virksomheder og forbrugere.

Det foreslås i *stk. 2*, at en juridisk person bemyndiget efter *stk. 1*, kan udøve Sikkerhedsstyrelsens beføjelser efter denne lovs § 11, stk. 1-4, §§ 13-15 og regler udstedt i medfør af § 6, stk. 5 og § 8. Bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen en juridisk person til at varetage kontrolopgaven, skal den bemyndigede person have samme muligheder og beføjelser i forbindelse med kontrollen, som Sikkerhedsstyrelsen har, og dermed kunne udøve beføjelser på samme vilkår som Sikkerhedsstyrelsen. Den bemyndigede person har således eksempelvis adgang uden retskendelse efter § 13 og kan udstede påbud og forbud efter § 15.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en bemyndigelse efter *stk. 1*, kan stille krav om habilitet, tekniske kvalifikationer og akkreditering efter relevante standarder.

Ved kravet om habilitet forstås, at Sikkerhedsstyrelsen kan stille krav om, at den der er bemyndiget efter *stk. 1*, ikke må varetage opgaver, hvis der kan sås tvivl om deres habilitet. Den juridiske person, hvis denne udfører opgaver, hvor der kan stilles spørgsmålstegn ved habiliteten, skal følge de anvisninger, der stilles af Sikkerhedsstyrelsen. Det kan f.eks. være, hvis den juridiske person har andre interesser end den opgave, som

virksomheden er bemyndiget til at udføre for Sikkerhedsstyrelsen. Bestemmelsen tænkes også anvendt til, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med bemyndigelsen af private virksomheder kan kræve, at de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet følges.

Når der stilles krav om tekniske kvalifikationer ønsker Sikkerhedsstyrelsen at sikre sig, at den bemyndigede juridiske person har de rette tekniske kvalifikationer til at udføre kontrollen samt krav om kvalifikationer hos de medarbejdere, der vil skulle foretage en eventuel efterfølgende sagsbehandling af sagerne. Det er i den forbindelse også vigtigt at sikre, at den juridiske person og dennes medarbejdere kan udføre den bemyndigede opgave i overensstemmelse med forvaltningsloven, og at varsling af tilsyn, afgørelser og lignende sker i overensstemmelse med forvaltningsretten.

Kravet om akkreditering i henhold til relevante standarder skal sikre, at kontrollen bliver udført af medarbejdere med de rette kvalifikationer og kompetencer i den juridiske persons virksomhed, og at kontrollens niveau ikke svækkes ved, at Sikkerhedsstyrelsen bemyndiger andre til at foretage kontrollen.

Det foreslås i *stk. 4*, at ansatte hos en efter *stk. 1* bemyndiget juridisk person har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f. Herved pålægges enhver, der yder bistand til den opgave, som den juridiske person er bemyndiget til, tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ansatte hos de bemyndigede efter *stk. 1* er underlagt tavshedspligt på lige fod med Sikkerhedsstyrelsens ansatte, hvorved retssikkerheden for dem, kontrollen foregår hos, bevares.

Efter det foreslåede *stk. 5*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med en juridisk person, bemyndiget efter *stk. 1*. Herved sikres, at der føres kontrol med kvaliteten af de kontroller, der udføres. Dette skal sikre, at kontrollen udføres tilfredsstillende for både Sikkerhedsstyrelsen som bemyndigende myndighed, og for de virksomheder, som berøres af kontrollen.

Til § 13

I § 10, *stk. 2*, i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, har Ædelmetalkontrollen mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til de virksomheder, som er underlagt kontrol efter loven.

Det foreslås i § 13, *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til virksomheder, der er omfattet af loven, for at føre en effektiv kontrol efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov. Det er således kun muligt for kontrolmyndigheden at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrol af om varer er i overensstemmelse med reglerne eller en erhvervsdrivende lever op til sine forpligtelser.

For at Sikkerhedsstyrelsen kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, om der er varer, som ikke lever op til kravene. På den måde bliver kontrollen med ædle metaller og konfliktminerale udført på baggrund af en risikobaseret tilgang til indsamlet data og kvalificering af risikobilledet, så kontroller kan sættes ind der, hvor der er mindst regelefterlevelse og kontrollen kan tilrettelægges så effektivt som muligt.

Det er kun muligt for Sikkerhedsstyrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen kan anvendes med henblik på at konstatere, om varer er i overensstemmelse med reglerne eller en virksomhed lever op til sine forpligtelser. Det kan for eksempel være en kontrol, hvor der er behov for at udtage produkter fra en lokalitet uden offentlig adgang. Det skal således være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for selve kontrollen. Adgangshjemlen gælder både i relation til proaktive kontroller, hvor Sikkerhedsstyrelsen har

planlagt kontrolopgaven på forhånd, og reaktive kontrolopgaver, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, som for eksempel en anmeldelse.

Den foreslåede beføjelse gælder for både kontrol med ædle metaller og med konfliktminerale. For konfliktminerale er muligheden for at få adgang til de nødvendige ejendomme et vigtigt led i udøvelsen af den kontrol, som i forordningen om konfliktminerale forudsættes gennemført, jf. forordningens artikel 11.

Hvis en repræsentant for virksomheden er til stede ved kontrollen, skal Sikkerhedsstyrelsen forevise behørig legitimation.

Adgangen omfatter både offentlige og private ejendomme, herunder lokaliteter, der helt eller delvist benyttes erhvervsmæssigt, for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem i medfør af denne lov og forordningen om konfliktminerale. Bestemmelsen giver hjemmel til at besøge udendørs arealer, der anvendes erhvervsmæssigt samt lokaler, der helt eller delvis udgør eller anvendes som forretningslokaler, hvorimod kontrol af lokaler, der udelukkende anvendes til privat bolig må ske efter retsplejelovens regler herom.

Ved adgang uden retskendelse vil der altid være tale om en proportionalitetsvurdering, hvor hensynet bag kontrollen vægtes i forhold til udgangspunktet om ejendommens ukrænkelighed.

Lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter skal iagttages ved kontrol, f.eks. reglerne om varsling af tilsyn. De almindelige regler i retssikkerhedsloven om fravigelse af varsling af tilsyn finder tilsvarende anvendelse.

Beføjelsen vil blive udnyttet i kontroløjemed og forventes primært at blive udnyttet til at få adgang til virksomhedernes salglokaler, fremstillingslokaler, lagre og kontorer.

Muligheden for at få adgang til de nødvendige lokaliteter er et vigtigt led i udøvelsen af kontrollen med konfliktminerale, som forudsættes gennemført efter artikel 11 i forordningen om konfliktminerale. Beføjelsen vil blive udnyttet i forbindelse med myndighedstilsyn.

Det foreslås, at kontrolbesøg skal varsles inden besøget foretages som foreskrevet i § 5, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Kravet om varsling kan ifølge lovens § 5, stk. 4, fraviges, hvis øjemedet med indgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående kendskab til underretning skulle gives.

I stk. 2 foreslås, at politiet yder om nødvendigt bistand til kontrol efter stk. 1. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

Politiets bistand kan være aktuelt i en situation, hvor kontrolmyndigheden nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne særlige tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten. Hjælpen ydes fra politiet, hvis det er nødvendigt for at kunne gennemføre kontrollen efter stk. 1.

Til § 14

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, findes hjemlen til at udtage varer i § 11, stk. 1, 2. punktum. Den gældende bestemmelses ordlyd nævner ikke, om der skal ske

betaling for varerne. Det fremgår dog af bestemmelsens stk. 2, at omkostninger, der er forbundet med at bringe varen i salgbar stand, bæres af den virksomhed, som varen udtages fra.

I § 14, stk. 1 foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Hvis udtagelse af varen har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet fra virksomheden. Med forslaget sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen har mulighed for at udtage prøver af varer med henblik på at kunne vurdere, om en vare er i overensstemmelse med reglerne. Sikkerhedsstyrelsen udtager varer uden betaling eller kræver udgiften refunderet hos virksomheden.

Som noget nyt foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen får mulighed for at udtage varer under skjult identitet. Forsyningskæderne har ændret sig væsentligt og den stigende e-handel har ført til, at det er blevet sværere at udtage varer. I dag bestemmer kontrolmyndigheden, hvilken vare der udtages, når udtagningen foregår i en fysisk butik, hvorimod netbutikken bestemmer hvilket produkt, der udtages i netbutikken. Med henblik på at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og netbutikker, foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan gøre brug af skjult identitet. Dette sikrer samtidig, at Sikkerhedsstyrelsen ikke modtager specielt gode varer, såkaldte "golden samples", eller får besked om, at varen er udsolgt, selvom det måske ikke er tilfældet.

Med "skjult identitet" menes situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som kontrolmyndighed i forbindelse med købet. Sikkerhedsstyrelsen kan skjule sin identitet på forskellige måder. Der kan eksempelvis blive tale om at foretage køb af varer i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end Sikkerhedsstyrelsens sædvanlige eller ved at få sendt varen til en anden adresse end Sikkerhedsstyrelsens officielle postadresse. Der kan også blive tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Målet er, at Sikkerhedsstyrelsen i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af den pågældende vare.

For at sidestille udtagelse under brug af skjult identitet med den vederlagsfrie udtagelse, giver bestemmelsen mulighed for at søge udgiften refunderet fra virksomheden. Stk. 1, 2. pkt. er dog ikke begrænset til varer udtaget under skjult identitet, men vil også kunne anvendes i andre tilfælde, hvor det ikke har været muligt at udtage vederlagsfrit.

Sikkerhedsstyrelsen har ejendomsretten til udtagne varer. Virksomheden kan dog få varen udleveret efter endt sagsbehandling, hvis den måtte ønske dette. I det foreslåede stk. 1 er ikke nævnt en bestemmelse, der svarer til den gældende § 11, stk. 2 om omkostninger til at bringe varen tilbage i salgbar stand. I praksis har dette for varer af ædle metaller været administreret således, at en udtaget vare er blevet leveret tilbage til den virksomhed, hvorfra varen er udtaget, når undersøgelserne af udført. Varen er leveret tilbage i den stand, som den har været i, efter testen er udført. Det er ikke hensigten at ændre denne retstilstand.

Sikkerhedsstyrelsen udtager kun de varer, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er ikke en forudsætning for, at en vare kan udtages, at Sikkerhedsstyrelsen har en konkret mistanke om, at varen ikke er i overensstemmelse med reglerne.

I bestemmelsens stk. 2 foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1. Hvis der foretages undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve afholdte omkostninger i forbindelse hermed refunderet af den, der har fået meddelt forbud eller påbud efter § 15. Der er alene tale om, at afholdte omkostninger kan søges refunderet, hvis der konstateres en fejl i forbindelse med kontrollen, og fejlen resulterer i en afgørelse. Hvis produktet under kontrollen derimod viser sig at være i overensstemmelse med reglerne, betaler virksomheden ikke for undersøgelser, men bærer alene omkostningen ved udtagelse og eventuel fragt af den udtagne vare.

Med bestemmelsens *stk. 3* bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for dækning af omkostninger forbundet med kontrollen og undersøgelser efter *stk. 1* og *2*, herunder regler om, hvilke omkostninger der kan kræves refunderet efter *stk. 2*. Herved får erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler, der muliggør fakturering for medgåede ressourcer til selve markedskontrollen og Sikkerhedsstyrelsens interne samt eksterne omkostninger i forbindelse med undersøgelser.

Omkostningerne, der kan kræves refunderet, vil som minimum omfatte omkostninger til evt. køb af produkterne samt eksterne afholdte omkostninger til gennemførelse af undersøgelserne. Yderligere omkostninger til f.eks. Sikkerhedsstyrelsens interne resourceforbrug til gennemførelse af markedskontrolbesøget, undersøgelsen af de udtagne produkter, efterfølgende sagsbehandling m.v. vil ligeledes kunne omfattes.

Til § 15

I den gældende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er påbud reguleret i § 10, *stk. 4*, hvorefter Ædelmetalkontrollen kan påbyde, at de udleverede arbejder i en serieproduktion tilbagekaldes, hvis holdigheden af et arbejde er mindre end holdigheden, der er anført i holdighedsstempellet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at kontrollen efter lovens kapitel 4 er effektiv. En effektiv kontrol er samtidig med til at sikre en høj regelefterlevelse blandt de erhvervsdrivende, der er omfattet af lovens regler om og krav til holdigheds- og navnestempler. Endelig sikres det, at forbrugerne kan have tillid til de stempler, der påføres varer af ædle metaller.

Det foreslås med bestemmelsens *stk. 1*, at der gives hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis de ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i loven og regler fastsat i medfør af loven. På den måde gives der mulighed for, at der kan gribes ind over for varer af ædle metaller, der endnu ikke er blevet gjort tilgængelige for forbrugere.

Bestemmelsen afgrænser desuden, at det er manglende overholdelse af reglerne for holdigheds- og navnestempler, der kan være genstand for et forbud mod varer af ædle metaller. Denne afgrænsning videreføres til bestemmelsens *stk. 2* og er til gavn for både forbrugere og virksomheder, så forbrugerne sikres tillid til de stempler, der findes på varer af ædle metaller, og det på intet tidspunkt må kunne betale sig ikke at overholde reglerne omkring stempling.

Det forslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i *stk. 1*, skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes. Påbudshjemlen er, modsat *stk. 1*, tiltænkt de varer af ædle metaller, der allerede er gjort tilgængelige for forbrugerne. Afgrænsningen til reglerne vedrørende holdigheds- og navnestempler er den samme som efter *stk. 1*.

Påbud efter *stk. 2* er bl.a. tiltænkt situationer, hvor en erhvervsdrivende anvender et navnestempel som vedkommende ikke er ejer af, eller som ikke længere er registreret. Herudover kan det også være i tilfælde, hvor holdigheden af varen er anderledes, end holdighedsstempellet anfører, hvor varen ikke er påført de lovpligtige stempler eller hvor et andet påført stempel efter lovens § 4, *stk. 3*, kan forveksles med de lovpligtige stempler.

Hvorvidt der skal gives påbud om enten tilbagetrækning eller tilbagekaldelse afhænger af en proportionalitetsbetragtning i forhold til, hvilke krav til holdigheds- og navnestempler, der ikke er overholdt og hvor stort et parti af varen, der er nået ud til forbrugere.

Ved tilbagetrækning forstås, at virksomheden påbydes at sikre, at de varer af ædle metaller, der er tilgængelige for, men endnu ikke erhvervet af forbrugerne, returneres til det tidligere led i afsætningen af varen. Det vil sige enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at varer, der ikke lever op til gældende

regler, distribueres, udstilles og tilbydes forbrugeren. Påbud om tilbagetrækning medfører en forpligtelse for virksomheden til at sikre, at varen trækkes tilbage fra eventuelle efterfølgende led i afsætningen af varen. Muligheden vil derfor typisk være relevant over for en fabrikant, importør eller distributør af varen, da disse således forpligtes til at kontakte virksomhederne, som varen er afsat til med henblik på at trække varen tilbage fra alle virksomhederne, som måtte udgøre et led i afsætningen af varen.

Påbud om tilbagekaldelse anvendes kun, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici for at forbrugerne føres bag lyset og ikke for den vare, de har betalt for.

Virksomheden tilrettelægger tilbagekaldelsen, så den ikke medfører væsentlige ulemper for forbrugeren. Det vil dog i praksis ikke være muligt helt at friholde forbrugeren for opgaver i relation til tilbagekaldelsen.

Reglerne om tilbagekaldelse af varer har et andet sigte end købelovens regler om forbruger køb. Muligheden for i forbindelse med en tilbagekaldelse at gøre et mangelsansvar gældende i medfør af købeloven er et civilretligt anliggende og afhænger af de konkrete omstændigheder omkring erhvervelsen af varen. Det vil som oftest fremgå af den information om tilbagekaldelsen, som virksomheden udsender eller på anden måde giver, om forbrugeren kan forvente omlevering, refundering af købesummen eller andet med henblik på at afhjælpe manglen ved den ikke overensstemmende vare.

Efter bestemmelsens *stk. 3* kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at holdigheds- og navnestempler skal fjernes fra varer af ædle metaller, hvis stemplerne er påført uretmæssigt.

Denne del af bestemmelsen tager særligt sigte på de situationer, hvor en vares holdighed er mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplet. Her skal Sikkerhedsstyrelsen have mulighed for at påbyde, at holdighedsstemplet fjernes fra den enkelte produktion, men også i en hel serie, hvis varen er en del af en serieproduktion. Disse situationer stammer fra § 10, *stk. 4, 1. og 2. pkt.* i gældende lov om ædle metaller.

Et andet eksempel på bestemmelsens anvendelse vil være, når andre stempler efter lovens § 4, *stk. 3*, kan forveksles med holdigheds- og navnestempler efter lovens § 4, *stk. 1*.

Til § 16

I artikel 4-7 i forordningen om konfliktminerale er det fastsat, hvilke oplysninger EU-importører af konfliktminerale, skal fremvise for at godtgøre at forpligtelserne overholdes.

Det foreslås i *stk. 1*, at bemyndige erhvervsministeren til at fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører i henhold til artikel 11 i forordningen om konfliktminerale, i det omfang dette er nødvendigt for at håndhæve forpligtelserne i samme forordnings artikel 4-7, herunder udstedelse af påbud.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at Sikkerhedsstyrelsens kontrolvirksomhed med EU-importører af konfliktminerale skal fastsættes ved bekendtgørelse. Sikkerhedsstyrelsen skal ved kontrollen have adgang til de pågældende virksomheder. Formålet med adgangen er, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for kontrollen. Sikkerhedsstyrelsen vil kunne udøve kontrol både i forbindelse med proaktiv kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen har planlagt kontrollen på forhånd, og reaktiv kontrol, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, f.eks. en bekymringshenvendelse.

Bestemmelsen bemyndiger desuden erhvervsministeren til at fastsætte regler om påbud over for EU-importører af konfliktminerale. Bemyndigelsen forventes anvendt, når det er konstateret, at en importør ikke har handlet i overensstemmelse med reglerne, eller hvor en virksomhed ikke lever op til sine forpligtelser, og hvor de tiltag, virksomheden eventuelt har foretaget, ikke er tilstrækkelige. Et påbud kunne eksempelvis omfatte, at Sikkerhedsstyrelsen påbyder EU-importøren at ændre i sit ledelsessystem.

Med *stk. 2* foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af den foreslåede

stk. 1. Bestemmelsen er møntet på virksomheder, hvor der er en begrundet mistanke om, at der bliver importeret konfliktminerale.

Kontrollen med disse virksomheder skal være medvirkende til, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage en vurdering af, om virksomheden er omfattet af loven. Viser det sig, at virksomheden falder under betegnelsen for EU-importør af konfliktminerale og dermed omfattet af den foreslåede lovs bestemmelser, fortsætter styrelsen kontrollen efter de almindelige kontrolregler for EU-importører af konfliktminerale, som også skal fremgå af bekendtgørelsen.

Med bemyndigelsen kan ministeren i bekendtgørelsesform fastlægge de regler som skal gælde for kontrollen, herunder at kontrol med EU-importører planlægges og udføres på baggrund af de oplysninger, der modtages én gang årligt fra Toldstyrelsen.

Til § 17

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er digital og skriftlig kommunikation reguleret i § 2 a. Skriftlige henvender m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, anses ikke for behørigt modtaget af myndigheden, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Det følger dog af vejledningsforpligtelsen i forvaltningslovens § 7, at der i så fald skal vejledes om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Administrative forskrifter, der er fastsat i medfør af bestemmelsen, kan indeholde regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Dispensationshjælpen forudsættes anvendt restriktivt, f.eks. i tilfælde, hvor et krav om anvendelse af dansk digital signatur ikke kan opfyldes af en virksomhed med hjemsted i et EU- eller EØS-land, som ikke kan få en dansk digital signatur, eller af en person, som ikke kan få et dansk CPR-nummer. Dispensationshjælpen kan også anvendes, hvis materialet er af en sådan beskaffenhed, at det ikke egner sig til digital fremsendelse. Desuden vil der blive fritaget for krav om digital kommunikation, hvor der er behov for at kunne fremlægge originaldokumenter.

I *stk. 2* foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signaturer el. lign. Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatorisk at sende digitalt. For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed, som der sendes til, adressat for meddelelsen. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

I *stk. 3* foreslås det, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Dette er gældende selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis manglende adgang skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur, bortkomst af password eller tekniske problemer på egen computer.

Til § 18

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, findes der ingen regler om registersamkøring.

Med § 18 foreslås indført en bestemmelse, der giver hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed. Bestemmelsen gælder både for kontrol med ædle metaller og konfliktminerale.

Behovet for registersamkøring begrundes i, at Sikkerhedsstyrelsen dermed kan lette udførelsen af kontrollerne. Registersamkøring vil alene finde sted i det omfang, som er relevant og proportionalt i forhold til kontrolopgaven. Der vil være tale om samkøring af oplysninger vedrørende virksomheder eller ikke-følsomme oplysninger om personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder. Med bestemmelsen kan der foretages registersamkøring i kontroløjemed, blandt andet som udgangspunktet for bidraget til at kvalificere en risikobaseret kontrol.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, f.eks. oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

I *stk. 2* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Bestemmelsen tager sit udgangspunkt i artikel 13 i forordningen om konfliktminerale.

Formålet, med at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder, er at bidrage til at kvalificere en risikobaseret kontrol. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger fra Toldstyrelsen. For import af konfliktminerale er dette særligt relevant, idet Sikkerhedsstyrelsen, for at kunne udføre kontrol med EU-importører af konfliktminerale, har behov for at modtage de oplysninger EU-importørerne registrerer i Toldstyrelsens import system TARIC.

Sikkerhedsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med Toldstyrelsen for på denne måde at sikre, at informationerne om EU-importører hvert år sendes til Sikkerhedsstyrelsen. Sikkerhedsstyrelsen vil ud fra bl.a. de oplysninger, som Toldstyrelsen leverer og data fra egne kontroller, udføre en risikobaseret kontrol. Resultatet af disse kontroller skal hvert år sendes til Europa-Kommissionen, som ud fra dette vil vurdere, om forordningen virker efter hensigten.

Ovenstående vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen på den måde kan få grundlag for at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område.

En samkøring af oplysninger vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logning.

I *stk. 3* foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Det foreslås, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for kontrolopgaven. Det vil primært være i tilfælde, hvor virksomhederne frivilligt afgiver oplysningerne, men vil ikke være begrænset hertil. En samkøring af oplysninger vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Bestemmelsen afgrænses ligeledes af forvaltningslovens § 32 om forbuddet mod, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, skaffer sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes arbejde.

Til § 19

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, er klagemuligheden ikke reguleret.

Det foreslås i § 19, stk. 1, at afgørelser, der er truffet efter denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Lovforslagets bestemmelse afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til Erhvervsministeriet. Dette stemmer overens med hovedparten af Sikkerhedsstyrelsens lovområder.

Den overvejende del af de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil træffe efter denne lov, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt findes i Sikkerhedsstyrelsen og ikke i Erhvervsministerens departement. Endvidere er det reelle behov for administrativ prøvelse yderst begrænset. Afskæringen af den administrative klageadgang findes på baggrund af en samlet vurdering at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, og vurderes ikke at have retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Lovforslaget afskærer ikke den almindelige adgang til at få prøvet afgørelser ved domstolene eller indbringelse for Folketinget Ombudsmand.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervsministeren kan bemyndige en anden myndighed under ministeriet til at udøve de beføjelser, der efter denne lov er tillagt ministeren. Bemyndigelsen kan gives i et enkeltstående tilfælde eller den kan gives som en mere permanent ordning. Sikkerhedsstyrelsen er bemyndiget til at udføre ministerens beføjelser efter den gældende lov om ædle metaller. Det er hensigten, at denne bemyndigelse også gives efter den foreslåede lov. Det er også hensigten, at Erhvervsministerens beføjelser vedrørende konfliktminerale tillægges Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder om, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Til § 20

I den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, reguleres straf i § 18, hvorefter det straffes med bøde at fremstille, sælge eller udbyde til salg arbejder af ædle metaller, emner til arbejder af ædle metaller eller ædle metaller i uforarbejdet stand, som er af ringere holdighed end angivet i loven. Det straffes ligeledes med bøde at overtræde §§ 5-9, der vedrører bestemmelser om holdighedsstemplemet og navnestemplemet eller §§ 11-13, der vedrører adgang uden retskendelse, udtagning af prøver og import fra andre EU/EØS lande. Det straffes også med bøde at overtræde § 15, der vedrører rekvireret arbejde og kontrolstempling. Endelig straffes overtrædelse af påbud efter lovens § 10, stk. 4, med bøde. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at pålægge selskaber strafansvar samt hjemlen til at straffe

virksomheder, der undlader at betale gebyr for navnestemplet. Den gældende § 18 indeholder også muligheden for at dømme fabrikanter, importører eller forhandlere, der har påført et urigtig holdighedsstempel og hvor der er fare for gentagelse, til at lade efterfølgende varer af ædle metaller undersøge ved Ædelmetalkontrollen i en nærmere tidsperiode på indtil et år.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder lovens pligter i § 3, stk. 2, § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3, § 6, stk. 1, 2 og 4 og § 11, stk. 3 og 4, samt påbud efter § 15.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de foreslåede bestemmelser efterleves til gavn for forbrugerne i handlen med ædle metaller og konfliktminerale.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, hjemles bødestraf for den, der fremstiller, sælger eller udbyder varer til salg under betegnelsen ædle metaller, såfremt de pågældende varer ikke overholder de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2. Bestemmelsen skal sikre forbrugerens tillid til, at varer af ædle metaller indeholder den fastsatte minimumspromille af det pågældende ædle metal, idet varer på markedet, der har en holdighed under de fastsatte promiller, ikke uretmæssigt må påføres betegnelsen ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, hjemles bødestraf for den, der anvender eller påfører holdigheds- eller navnestempler i strid med de regler, der er fastsat i lovforslagets § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 og § 6, stk. 2. Disse bestemmelser er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse blandt de professionelle aktører som er pålagt pligten til at påføre produkterne holdigheds- og navnestempler og sørge for, at der ikke er forbundet en økonomisk fordel for den erhvervsdrivende med at undlade at efterleve reglerne. Bestemmelsen har ligeledes til hensigt at sikre forbrugerne i handlen med varer af ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, hjemles bødestraf for den, der tilsidesætter pligten til at have et registreret navnestempel jf. § 6, stk. 1. Navnestemplet bidrager til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at planlægge en effektiv kontrol og muliggøre en målrettet kommunikationsindsats over for branchen. Samtidig er det forbrugerens måde at identificere hvilken erhvervsdrivende, der har produceret den pågældende vare. Det er på den baggrund væsentligt, at der ikke er forbundet en økonomisk eller anden fordel ved at undlade at registrere sit navnestempel.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, hjemles bødestraf for den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 15. Det bliver dermed strafbelagt ikke at efterkomme de forbud eller påbud, som Sikkerhedsstyrelsen udsteder i forbindelse med kontrol. Manglende efterkommelse af forbud eller påbud er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse blandt de virksomheder, der føres kontrol med, og dermed for at sikre en effektiv kontrol med ædle metaller samt importører af konfliktminerale.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, hjemles bødestraf for den, der undlader at give Sikkerhedsstyrelsen de oplysninger om anvendte udenlandske navnestempler efter lovforslagets § 6, stk. 4, og undlader at give de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrol efter loven jf. § 11, stk. 3. Bestemmelserne er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse, som skal sikre forbrugerne i handlen med varer af ædle metaller og for at sikre muligheden for en effektiv kontrol med ædle metaller samt importører af konfliktminerale.

Bødeudmålingen skal stå i et passende forhold til den situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. I den forbindelse skal blandt andet antallet af overtrædelser, gentagne overtrædelser af reglerne, virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, og andre relevante forhold kunne tillægges vægt ved udmålingen af straffen. Andre relevante forhold kan eksempelvis være, at forbrugernes sikkerhed ved køb af ædle metaller skal beskyttes.

Målsætningen for strafudmålingen bør være, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens krav. De virksomheder, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt ringere end de virksomheder, der ikke overholder kravene. Det er af stor betydning for retsfølelsen i de regelrette virksomheder, at de virksomheder, der ikke overholder loven og i mange tilfælde har en besparelse ved ikke at leve op til kravene, slipper ud af en overtrædelsessag med en del af fortjenesten på salg af en ikke overensstemmende vare. Også hensynet til at forbrugerne skal kunne stole på varernes mærkning gør, at der bør ses med alvor på overtrædelser af lovgivningen og at dette bør komme til udtryk ved strafudmålingen generelt.

Bøderne skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få virksomhederne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne. Præventive hensyn kræver, at der ved udmålingen af bøder i alle tilfælde skal tages særligt hensyn til et opnået eller tilsigtet økonomisk fordel eller interesse ved en overtrædelse, ligesom der kan blive tale om konfiskation af udbytte efter straffelovens almindelige regler herom. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Strafniveauet kan fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, der taler herfor. Til hjælp for strafudmålingen kan Sikkerhedsstyrelsen udarbejde et bøde-katalog over de overtrædelser og omstændigheder vedrørende de overtrædelser, som myndigheden oftest ser forekomme i praksis. Strafudmålingen beror på domstolenes konkrete vurdering af den enkelte overtrædelse ud fra samtlige omstændigheder i den konkrete sag. Bødestørrelserne skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

På ovenstående baggrund forudsættes det, at en overtrædelse af ét af lovens krav i førstegangstilfælde som minimum straffes med en bøde på minimum 50.000 kr. for overtrædelse på området omkring ædle metaller. For overtrædelse af bestemmelserne omkring konfliktminerale vil bøden være på minimum 100.000 kr. Er der forhold vedrørende virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel eller andre relevante forhold der tilsiger et højere bødeniveau, skal strafudmålingen på passende vis tage højde for dette. Er der tale om overtrædelse af flere af lovens bestemmelser forhøjes bødeniveauet ligeledes tilsvarende.

I anden- eller flergangstilfælde af overtrædelse af bestemmelserne forudsættes bøderne udmålt til minimum 70.000 kr. for overtrædelse på området omkring ædle metaller. For overtrædelse af bestemmelserne omkring konfliktminerale vil bøden være på minimum 150.000 kr. Her gøres det tilsvarende gældende at bødeniveauet naturligvis også tilpasses de konkrete forhold vedrørende virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel eller de eventuelle øvrige relevante forhold, herunder hvorvidt der er tale om overtrædelse af flere af lovens bestemmelser.

Ved gentagelsestilfælde fastsættes straffen ud fra antallet af overtrædelserne, grovheden af disse, virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, samt andre relevante forhold. Gentagelsestilfælde vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse uden at denne nødvendigvis er identisk, når overtrædelserne dog er ensartede. Det kan eksempelvis være hvis Sikkerhedsstyrelsen har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende holdigheds- eller navnestempler, eller for manglende sporbarhed i ledelsessystemet. Dette vil være at betragte som en gentagelse, uanset der ikke er tale om at gentage præcis samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er

udelukkende tale om, at Sikkerhedsstyrelsen gentagne gange har haft sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes varer eller ledelsessystem har vist sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Bestemmelsen påvirker ikke den vurdering, der eventuelt måtte være af gentagelsesvirkning i det strafferetlige system siden hen i forbindelse med tidligere pådømte sager.

Det foreslås i *stk. 2*, at der i regler fastsat i medfør af § 6, stk. 4, § 16 og § 11, stk. 4, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Bestemmelsen bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til, ved overtrædelse af de i denne lov fastsatte regler, at fastsætte bødestraf. Der vil således kunne indsættes bestemmelser om bødestraf i bekendtgørelser udstedt efter denne lov.

Efter *stk. 3* foreslås det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Selskabsansvar kan efter gældende ret pålægges sammen med individuelt ansvar for én eller flere personer for den samme lovovertrædelse, såfremt ansvarsbetingelserne i begge henseender er opfyldte.

Intentionen i den foreslåede tekst er at følge anklagemyndighedens almindelige praksis for strafansvar juridiske personer, jf. Rigsadvokatmeddelelse af 17. april 2015.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Det foreslås dog samtidig efter *stk. 2*, at bestemmelserne omkring konfliktminerale først har virkning fra 1. januar 2021, hvor forordningens artikel 1, stk. 5, artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4-7, artikel 8, stk. 6 og 7, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1-4, artikel 12 og 13, artikel 16, stk. 3 og artikel 17, jf. artikel 20, stk. 3, finder anvendelse. Herved undgås det, at virksomhederne pålægges forpligtelser i forhold til import af konfliktminerale, inden Danmark er forpligtet hertil.

I *stk. 3* foreslås det, at den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, ophæves ved lovens ikrafttrædelse.

I *stk. 4* foreslås det, at regler, der er fastsat i medfør af lov om kontrol med varer af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov. Regler om straf for overtrædelse af regler, der er fastsat bekendtgørelser efter lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5 er en videreførelse af § 19, stk. 3, i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019. Bestemmelsen henviser til lovforslagets § 15, stk. 3, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde at holdigheds- og navnestempler på en vare fjernes, hvis stemplerne er påført uretmæssigt. I forhold til holdighedsstempler skal denne bestemmelse dog kun anvendes for varer af ædle metaller, som er fremstillet før 1. april 1973, hvis holdigheden afviger mere end 2 promille fra den, der er angivet på holdighedsstemplet. Der findes dermed en tolerancegrænse for varer fremstillet før 1. april 1973.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til § 20 i den gældende lov om ædle metaller, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019.

Loven er derfor ikke gældende på Grønland og Færøerne, medmindre loven ved kongelig anordning sættes i kraft.